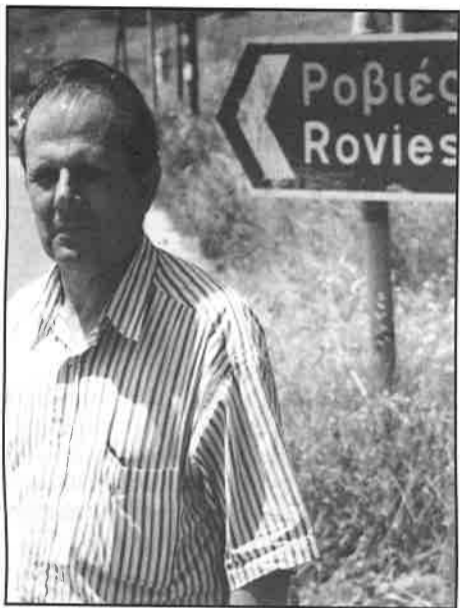

Τι γύρευε
στις Ροβιές
ο πρόεδρος;

Το Σάββατο 20 Ιουνίου ο φωτογραφικός φακός «συνέλαβε» τον πρόεδρο του Πανελληνίου Συλλόγου Μαγουλιανιτών Κώστα Κανελόπουλο στη κοινότητα Ροβιές Ευβοίας

ΣΕΛ. 11

Το καλοκαίρι των ορέων

Οδηγίες-προτάσεις για υποψήφιος εκδρομείς παρουσιάζει στο καλοκαιρινό τεύχος η εφημερίδα «Τα Μαγουλιανά».

Για φέτος προνοήσαμε ταξιδιωτικές προτάσεις στα θουνά μας. Και, επειδή η περιπέτεια είναι περιπέτεια θα σας πάμε... βόλτα με διάθεση ταξιδιωτική και με ελπίδα μοναδική να γνωρίσουμε καλύτερα την άγνωστη δική μας φύση.

Για φέτος το καλοκαίρι ονειρευόμαστε εικόνες πεζοπορίες εύκολες σε δάση από έλατα, πουρνάρια, σπάρτα. Εικόνες ορειθασίας και αναρρίχηση για συγκινήσεις έντονες, παρατήρηση πουλιών στο σπάνιας ομορφιάς Αρκαδικό τοπίο, ποδηλασία βουνού σε διαδρομές που σε κάνουν να νιώθεις όμορφα.

Το Αλφαθητάρι

Σ' αυτό το τεύχος παρουσιάζουμε και «Το Αλφαθητάρι των Μαγουλιανών»: Τα Μαγουλιανά από το Α ως το Ω. Στο «Αλφαθητάρι» υπάρχουν πληροφορίες για τον τόπο, περιήγηση σε ονομασίες και λέξεις που επιβιώνουν εδώ και δεκαετίες. Σ' αυτό θρίσκει κανείς (κυρίως οι νέοι) όλα όσα θέλει να μάθει και δεν του έχουν πει για το χωριό.

ΣΕΛ. 5-9

Οι μνηστήρες της Βυτίνας

ΕΝΩΣΕΙ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ η εφημερίδα «Τα Μαγουλιανά» φιλοξενεί τρεις υποψηφίους δημάρχους. Η επιλογή των υποψηφίων έγινε με το κριτήριο της συμμετοχής τους στα κοινά.

Ο Κώστας Κουντάνης και ο Αθανάσιος Τρυφονόπουλος είναι πρόεδροι των κοινοτήτων Βυτίνας και Καμενίτσα, αντίστοιχα. Ενώ ο Γιώργος Καρούζος υπήρξε πρόεδρος της Βυτίνας για τέσσερις τετραετίες.

Βέβαια, για το ίδιο αξίωμα -εκτός των τριών υποψηφίων- φαίνεται να τον δούμε σε κάποιο συνδυασμό.

να υπάρχουν κι άλλοι ενδιαφερόμενοι.

Η διεύθυνση της εφημερίδας επέλεξε τους παραπάνω τρεις και για έναν ακόμη λόγο. Στην τηλεφωνική επικοινωνία μαζί τους ήταν κατηγορηματικοί ότι θα διεκδικήσουν την δημαρχία.

Επικοινωνήσαμε και με τον πρόεδρο της κοινότητας Μαγουλιανών Γιάννη Παπακονδύλη. Αλλά, όπως είπε, μάλλον δεν θα κατέβει ως υποψήφιος δήμαρχος. Ελπίζουμε

ΣΕΛ. 2-3

Το ραντεβού του Δεκαπενταύγουστου

ΝΤΥΜΕΝΟ ΣΤΑ ΓΙΟΡΤΙΝΑ το χωριό παρακολουθεί την περιφορά της εικόνας της Παναγίας της Μαγουλιανίτισσας με κατάνυξη και δέος. Απλοί άνθρωποι οι συμπατριώτες μας βιώνουν έντονα τη θρησκευτι-

κή λατρεία. Απλοί προσκυνητές συμμετέχουν ευλαβικά σ' όλες τις εκκλησιαστικές εκδηλώσεις και τελετές με τιμές και λιβανίσματα. Στον τόπο μας η περιφορά της εικόνας είναι επιβλητική

Διακρίθηκαν

Οι συμπατριώτες μας Αριστοτέλης Γ. Γόντικας και ο Γιώργος Γ. Κανελλόπουλος εξελέγησαν στη διοίκηση του Εργατικού Κέντρου Αθηνών

Πλήθος κόσμου στα εγκαίνια της έκθεσης της Νότας Κόλλια

ΣΕΛ. 4

Επικίνδυνη η παιδική χαρά

Ηταν τέλη Μαΐου. Ένα επιβατικό αυτοκίνητο σταμάτησε στην πλατεία του χωριού, στον πλάτανο και η μικρή παρέα κατευθύνθηκε στον καφενείο για ούζο. Η πελατεία ήταν αυξημένη.

Φλυτζάνια και καφέδες πηγαionoέρχονται. Μην φανταστείτε υπερβολικά πράγματα, αλλά όλο και κάποιοι επιπλέον καφέδες ψήνονταν λόγω Σαββατοκύριακου.

Η παρέα παρήγγειλε τα ουζάκια της και για τα παιδιά αναψυκτικά. Για τα παιδιά ρώτησαν αν υπάρχει κοντά καμιά παιδική χαρά για να τα απασχολήσουν μέχρι να τελειώσουν τα ούζα τους.

Κάποιος συγχωριανός μας, πελάτης του καφενείου, τους είπε ότι κοντά βρίσκεται μια παιδική χαρά και η μαμά ενός παιδιού ανέλαβε να τα συνόδεψε εκεί. Ομως, ύστερα από λίγο επέστρεψαν.

- Δεν βρήκατε την παιδική χαρά;, τη ρώτησαν.
- «Την βρήκαμε, αλλά φοβήθηκα να αφήσω τα παιδιά εκεί μν τραυματιστούν. Δεν είναι σε καλή κατάσταση η παιδική χαρά», απάντησε η γυναίκα που τα συνόδεψε.

Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Πανελληνίου Συλλόγου Μαγουλιανιτών που βρέθηκε στο καφενείο «σκοτώνοντας» την ώρα του και απολαμβάνοντας τον καφέ του ντράπηκε. «Η γυναίκα έχει δίκιο, η παιδική χαρά είναι στα μαύρα της χάλια», σκέφτηκε και μετέφερε τις σκέψεις του σε συνεδρίαση του Δ.Σ. του Συλλόγου:

Η ασφάλεια των παιδιών δεν είναι πολυτέλεια ούτε υπερβολή. Η συγκεκριμένη παρέα που βρέθηκε στο χωριό μας είχε ανάγκη για ούζο, αλλά και να αφήσει τα παιδιά της εκείνη την ώρα σε μια παιδική χαρά.

Στο χωριό μας υπάρχει παιδική χαρά, αλλά κανένας δεν νοιάζεται και δεν την συντηρεί με αποτέλεσμα σήμερα να κρύβει παγίδες για τα παιδιά. Ο χώρος αυτός είναι επικίνδυνος.

Το παιχνίδι μπορεί να είναι ο καλύτερος φίλος του παιδιού, αλλά το παιχνίδι στην παιδική χαρά Μαγουλιάνων δεν είναι παίξε γέλασε.

Σ' εκείνη την απογευματινή συγκέντρωση του Συλλόγου ακούστηκε ότι ο συγκεκριμένος τόπος αναψυχής δεν πληρεί τις προδιαγραφές ασφαλείας. Και, δεν χρειάζεται να είναι κανένας ειδικός για να εξαγάγει αυτό το συμπέρασμα.

«Επικίνδυνες» ερωτήσεις: Από πού πια να πρωτοφυλαχτούμε; Ευχή όλων μας, γεγονότα σαν το παραπάνω να αποτελέσουν την απαρχή για την ανάπλαση όλων των πιθανών επικίνδυνων σημείων του χωριού μας. Ας ελπίσουμε πολλοί να ενδιαφερθούν

ΤΑ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ
ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 37, 104 32 ΑΘΗΝΑ
3ος ΟΡΟΦΟΣ- ΤΗΛ. 5230 669

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΑΡΙΤΣΑΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΑΓΓΕΛΙΚΗ Δ. ΚΟΣΙΑΒΕΛΟΥ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ
ΝΙΚΟΣ Ε. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΝΟΣ Ε. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ-ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΛ.: 093 662831 - 7263 510

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Τρεις «μνηστήρες

Τρεις υποψήφιοι για το Δήμο Βυτίνας:
Κ. Κουντάνης, πρόεδρος Βυτίνας. **Αθ. Τρυφώνοπουλος**, πρόεδρος Καμενίστας. **Γ. Καρούζος**, πρώην πρόεδρος Βυτίνας.

Επειδή και οι τρεις τους είναι πολιτικά πρόσωπα, και μάλιστα «πρωτοκλασάτα» στην περιοχή τους, δεν μπορούν να γλιτώσουν τον σχολιασμό. Ακόμη κι αν το επιθυμούσαν. Στο ραντεβού τους με την εφημερίδα, το τελευταίο Σάββατο του Ιουνίου στην Βυτίνα και οι τρεις τους ήταν συνεπείς.

Μας υποσχέθηκαν ότι το Ξενία θα παραχωρηθεί στη Βυτίνα

ΚΩΣΤΑ ΚΟΥΝΤΑΝΗΣ

Με το σχέδιο ανασυγκρότησης των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης: «Ιωάννης Καποδίστριας» συστάθηκε ο δήμος Βυτίνας. Πόσο σημαντικός είναι ο νέος θεσμός;

Από το 1986, ως πρόεδρος Νυμφασίας, είχα συμφωνήσει στις εθελοντικά συνενώσεις, έτσι όπως έγιναν σήμερα υποχρεωτικά. Επιθυμία μας ήταν η δημιουργία ενός ακόμη μεγαλύτερου δήμου, ενός δήμου Πάνω Γορτυνίας και ενός δεύτερου για την Κάτω Γορτυνία. Η δημιουργία δύο δήμων θα εξυπηρετούσε περισσότερο την ανάπτυξη. Τώρα υποχρεωτικά πρέπει να συνεργαστούν οι δήμοι μεταξύ τους στα πλαίσια ενός προγράμματος που καλό είναι να διαμορφωθεί πριν από τις εκλογές.

Αν εκλεγείτε ποια θα είναι τα πρώτα πράγματα που θα κάνετε;

Μια διευκρίνιση, μιλώ σας εκπρόσωπος ενός συνδυασμού. Τώρα, αν εκλεγούμε εκείνο που θα προσπαθήσουμε είναι να προβλέψουμε τι θα γίνει αύριο. Για την περιοχή μας προβλέπουμε ανάπτυξη του τουρισμού. Εμείς δεν θα δεχθούμε μια άναρχη ανάπτυξη γιατί δεν θέλουμε να γίνουμε Αράχωβα.

Θα συστήσουμε τον Οργανισμό Ανάπτυξης Περιοχής Βυτίνας: Μια δημοτική επιχείρηση τουριστικής κατεύθυνσης που θ' αξιοποιήσει τα σανατόρια Βυτίνας και Μαγουλιάνων και των κατασκηνώσεων Βυτίνας. Στις εγκαταστάσεις του παραπάνω Οργανισμού, που θα απασχολήσει περίπου 100 πατριώτες μας, μπορεί να στεγαστεί και τμήμα μιας πανεπιστημιακής σχο-

λής για το περιβάλλον καθώς και μια εταιρεία - κοινοπραξία εκμετάλλευσης του Μαινάλου.

Ποιο το έργο σας ως πρόεδρος;

Αυτή την εποχή ολοκληρώνουμε τη μελέτη για τη δημιουργία κέντρου βιολογικού καθαρισμού και αποχέτευσης Βυτίνας. Τα έργα αυτά δεν έχουν αρχίσει, αλλά έχει εξασφαλιστεί η χρηματοδότηση. Επιπλέον η Βυτίνα θα αποκτήσει και χωματερή, την μόνη σ' ολόκληρη την Αρκαδία.

Ακόμη, υποχρέωσή μας είναι να εξασφαλίσει η Βυτίνα 4.000 κυβικά νερού την ημέρα. Η δημοπράτηση του υδραγωγείου θα γίνει πριν το φθινόπωρο. Στο στάδιο της μελέτης είναι και το πρόγραμμα τηλεθέρμανσης Βυτίνας.

Το πρόγραμμα τηλεθέρμανσης της Νυμφασίας, έργο δικό σας, λειτουργεί;

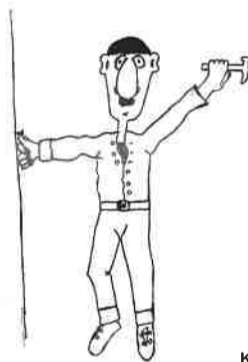
Λειτουργήσει πειραματικά φέτος, αλλά όχι πλήρως. Και την ευθύνη γι' αυτό φέρει ο σημερινός πρόεδρος της κοινότητας.

Για τ' άλλα χωριά τι θα κάνετε, γιατί ως τώρα μόνο για τη Βυτίνα μιλάτε;

Ένα πράγμα μπορώ να υποσχεθώ: καλύτερη εξυπηρέτηση. Θα εξασφαλίσουμε ένα γραφείο εξυπηρέτησης του κοινού στα Μαγουλιανά και ένα στην Καμενίστα.

Για το Ξενία Μαγουλιάνων τι θα κάνετε;

Εχουμε έρθει σε επικοινωνία με βουλευτές και κυβερνητικά στελέχη και μας υποσχέθηκαν ότι θα παραχωρηθεί στο δήμο Βυτίνας.

Ποιός είναι ο Κ. Κουντάνης

Γεννήθηκε το 1944 και είναι ανύπαντρος. Διπλώνει «εραστής της εργενικής ζωής» και «αριστερός». Δεν είναι όμως, όπως συμπληρώνει, οργανωμένος σε κόμματα.

Την δεκαετία του 1960 ήταν μόνιμος στο στρατό (τελείωσε μια σχολή υπαξιωματικών), ενώ την δεκαετία του '70 εργάστηκε στην Αθήνα.

Για τρεις τετραετίες ήταν πρόεδρος της Νυμφασίας (πρωτοεκλέχτηκε το 1983).

Πρόεδρος στην Βυτίνα εκλέχθηκε το 1995. «Εκτίμησα την δουλειά που έκανα στη Νυμφασία», λέει.

Πιστεύει στους νέους σε ηλικία ανθρώπους «γιατί έχουν

ορμή», δηλώνει αγρότης και γνώστης των οικοδομικών εργασιών: κάνω καμιά μάντρα και καμιά στέγη αν δεν έχω δουλειά στην κοινότητα, που συνήθως έχω.

Μια «αδυναμία» του είναι το κάπνισμα. «Αυτό το ελάττωμα δεν μπορώ να το κόψω, όσες φορές προσπάθησα δεν τα κατάφερα», λέει.

Βλέπει τον συνδυασμό του να «χτυπάει» 71,2% και παραδέχεται ως καλό δήμαρχο για το νεοσύστατο δήμο τον συνηγορήσιμο Θανάση Τρυφώνοπουλο.

Plastino S.A
ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ
ΜΟΚΕΤΕΣ ΔΑΠΕΔΑ ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΕΣ

CONTRACT BUSINESS
Δ. ΚΟΥΜΠΟΥΡΗΣ
ΕΔΡΑ: ΔΕΡΚΩΝ 32 Ν. ΙΩΝΙΑ ☎ 277 5066-2779687
FAX: 271 1874 TELEX: 219365 RONDO GR
ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ
ΠΛΟΙΩΝ, ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ, ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ
ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΑΠΟ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΑ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ ΜΑΣ

«...» για μια «νύφη»

Με ιδιωτική πρωτοβουλία η ανάπτυξη της περιοχής

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Με το σχέδιο ανασυγκρότησης των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ): «Ιωάννης Καποδιστριας» συστάθηκε ο δήμος Βυτίνας. Πόσο σημαντικός είναι ο νέος θεσμός;

Θεωρώ λογικό το νέο χάρτη των κοινοτήτων στην επαρχία μας. Ήταν ανάγκη να γίνουν οι συνενώσεις και έπρεπε να έχουν γίνει προ πολλού. Για να πετύχει το συγκεκριμένο σχέδιο ανασυγκρότησης των ΟΤΑ χρειάζεται η συμμετοχή των κοινοτήτων.

Πληθυσμικά ο νέος δήμος δεν είναι πολύ μικρός;

Ο πληθυσμός δεν παίζει ρόλο. Ο νέος δήμος μπορεί να υπάρξει.

Αν εκλεγείτε ποια θα είναι τα πρώτα πράγματα που θα κάνετε;

Πιστεύω ότι η Βυτίνα μπορεί να εξελιχθεί σε ακόμη μεγαλύτερο τουριστικό κέντρο. Όταν μιλάω για τη Βυτίνα εννοώ και τα Μαγούλιανα, αλλά και τις υπόλοιπες κοινότητες που συνιστούν τον νέο δήμο.

Ο οδικός άξονας Τρίπολης - Αρχαίας Ολυμπίας εξυπηρετεί τουριστικά ολόκληρη την περιοχή. Το όνομα της Βυτίνας είναι διεθνώς γνωστό, το φυσικό κάλλος υπάρχει, εκείνο που χρειάζεται είναι να αναπτυχθεί ακόμη περισσότερο η περιοχή.

Τώρα, στις προτεραιότητες μας, αν εκλεγούμε, είναι ο βιολογικός καθαρισμός και η αποχέτευση της Βυτίνας. Η δημιουργία χώρου υγειονομικής ταφής των σκουπι-

διών και η εξασφάλιση των υδάτινων πόρων της Βυτίνας καθώς και η κατασκευή αθλητικού κέντρου με βάση τα Μαγούλιανα (λόγω υψόμετρου) και μικρότερων αθλητικών υποδομών στην Βυτίνα και τη Νυμφασία.

Ποιό το έργο σας ως πρόεδρου;

Εκλέχτηκα πρόεδρος της κοινότητας Καμενίστας το 1995. Προχωρήσαμε σε αναπλάσεις κοινοτικών χώρων, φτιάξαμε 3 παραδοσιακές βρύσες, ασφαλτοστρώσεις όλων των δρόμων του οικισμού, διάνοιξη 16 χιλιομέτρων αγροτικών δρόμων και με προσωπικά έξοδα έγινε η ύδρευση του Καρβουνίου. Το έργο αυτό έγινε με τα παραστατικά (χρήματα που έπαιρνε ως πρόεδρος).

Καινοτόμο έργο νιοής για την περιοχή θεωρώ την ένταξη σε φαραγγιού του Μυλάοντα σε συγκεκριμένο πρόγραμμα ανάπτυξης.

Για το Σανατόριο της Μάνας τι θα κάνετε;

Το Σανατόριο Μαγουλιάνων μπορεί να αναπτυχθεί μόνο με ιδιωτική πρωτοβουλία. Η καλύτερη λύση είναι η παραχώρηση ή η πώληση με την προϋπόθεση να αναπτυχθεί.

Για το Ξενία Μαγουλιάνων;

Το Ξενία είναι μικρή χωρική κοινότητα. Δεν χωράει ούτε τους επιβάτες ενός πούλμαν. Εκείνο που χρειάζεται είναι η επέκταση και η παραχώρησή του σε ιδιώτες με την προϋπόθεση να λειτουργήσει ως ξενοδοχείο.

Εξαρτώμαστε από την «προίκα» των συνενώσεων

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΠΟΥΖΟΣ

Με το σχέδιο ανασυγκρότησης των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ): «Ιωάννης Καποδιστριας» συστάθηκε ο δήμος Βυτίνας. Πόσο σημαντικός είναι ο νέος θεσμός;

Συμφωνώ με τις συνενώσεις των κοινοτήτων γιατί οι δήμαρχοι θα φύγουν από την επιρροή του εκάστοτε νομάρχη και περιφερειάρχη, των βουλευτών και των υπουργών.

Όπως έχει ειπωθεί οι νέοι ΟΤΑ θα σπριχθούν οικονομικά από συγκεκριμένα προγράμματα. Οπότε η χρηματοδότηση των δήμων δεν θα γίνεται με βάση κομματικά κριτήρια και δεν θα χρειάζεται ο κάθε δήμαρχος να έχει «μέσον».

Είστε στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας;

Εχω αποχωρήσει από τη Ν.Δ. Είμαι ανεξάρτητος.

Ο νεοσύστατος δήμος είναι πολύ μικρός. Λιγότεροι από 2.000 δημότες. Όπως καταλαβαίνετε τη μερίδα του λέοντος από τα χρήματα που έχουν εξασφαλιστεί, κυρίως από τους Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους, θα μοιραστούν οι μεγάλοι δήμοι.

Καλά θα ήταν να είχαν συνενωθεί περισσότερες κοινότητες. Όμως, η περιοχή Γορτυνίας είναι ορεινή και δύσκολα θα μπορούσε να δουλέψει ένας δήμαρχος με περισσότερες διάσπαρτες κοινότητες.

Αν εκλεγείτε ποια θα είναι τα πρώτα πράγματα που θα κάνετε;

Θα δράσουμε ανάλογα με τα χρήματα που θα εξασφαλιστούν. Εκείνο που πρέπει να αναφέρω είναι ότι δεν θα επιδιώξουμε έργα βιτρίνας, αλλά έργα που χρειάζονται. Δηλαδή, έργα υποδομής ώστε να μην φεύγει ο κόσμος προς τα αστικά κέντρα.

Για να μην ξεφεύγουμε από την ερώτηση. Ο συνδυασμός σας έχει επεξεργαστεί κάποιο συγκεκριμένο πρό-

γραμμα έργων;

Όπως σας είπα όταν εκλεγούμε θα δράσουμε ανάλογα με τα χρήματα που θα έχουμε. Υπάρχουν «κρυφά χαρτιά». Κι αυτά είναι η πράξη. Να και η απόδειξη: Πρωτοβγήκα πρόεδρος το '74 και συνολικά μετράω 4 τετραετίες ως πρόεδρος της Βυτίνας...

Ποιό το έργο σας ως πρώην πρόεδρου;

Εκλέχτηκα για πρώτη φορά πρόεδρος το 1974. Το 1979 - '81 έφερα τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (ΤΕΙ) Δασοπονίας στην Βυτίνα. Το 1975 - '76 έφερα και το ΙΚΑ, όταν στην υπόλοιπη Ελλάδα πήγε το 1982.

Δίχως λεφτά έφερα νερό και ηλεκτρικό στην Βυτίνα. Μόνο την πλατεία δεν πλακόστρωσα.

Κάτι ακόμη πολύ σημαντικό: Πήρα την επιχείρησή μου το 1973 από την Αθήνα και την έφερα στην Βυτίνα θέλοντας να δώσω ζωής στον τόπο. Αυτή μου η κίνηση είναι μια απόδειξη για το πόσο ενδιαφέρομαι για την περιοχή.

Για το Σανατόριο της Μάνας, στα Μαγούλιανα και το Ξενία τι θα κάνετε;

Δεν έχουμε ασχοληθεί με το Σανατόριο και το Ξενία. Το τι θα κάνουμε θα εξαρτηθεί από τα κονδύλια που θα πάρουμε. Εκείνο που πρέπει να αναφέρω είναι ότι ο τόπος χρειάζεται σωστές επενδύσεις και έργα. Η «φιλοσοφία» του επιχειρηματία είναι επενδύσεις με κριτήριο βεβαίως την ισορροπημένη σχέση επένδυσης και απόδοσης. Αν δεν γνωρίζω τα κονδύλια που θα δοθούν δεν μπορώ να σχεδιάσω τι έργα θα κάνω.

Όπως, ως επιχειρηματίας βλέπω την υπόθεση «νοικοκύρεμα» της επιχείρησης έτσι αντιμετωπίζω την υπόθεση οικογενειακή ζωή και δραστηριότητα στα κοινά. Όλα αυτά είναι αλληλένδετα.

Ποιός είναι ο Αθ. Τρυφωνόπουλος

Γεννήθηκε το 1945, τελείωσε το γυμνάσιο Βυτίνας και την Παιδαγωγική Ακαδημία Τρίπολης. Υπηρέτησε ως έφεδρος Ανθυπολοχαγός Πυροβολικού και το 1967 έφυγε στην Αμερική.

Συμμετείχε ενεργά στα Σωματεία και στους Αρκαδικούς Συλλόγους υποστηρίζοντας ένθερμα, όπως σημειώνει στο βιογραφικό του σημείωμα, «τα προβλήματα της Μητέρας πατρίδας».

Έγινε πρόεδρος των Γορτυνίων Σικάγου, γενικό ταμίας της Παναρκαδικής Ομοσπονδίας, επίτιμο μέλος των Σωματείων της Καραβαϊκής.

Επαγγελματικά, ύστερα από πολύ κοπιαστικό δρόμο, έγινε διευθύνων σύμβουλος της αμερι-

κάνικης εταιρίας τροφίμων General Park Food inc και συνιδιοκτήτης σούπερ μάρκετ.

Είναι πατέρας 5 παιδιών, 3 κοριτσιών και 2 αγοριών. Έχει παντρευτεί δύο φορές.

Στην Ελλάδα επέστρεψε πριν από 5 χρόνια, εγκαταστάθηκε μόνιμα στην ιδιαίτερη πατρίδα του, την Καμενίστα και ασχολήθηκε και με τα κοινά. Είναι εκλεγμένος πρόεδρος του Συμβουλίου Περιοχής 12ης Εδαφικής Περιφέρειας, πρόεδρος του Υδατικού Συνδέσμου Μεθυδρίου με 43 κοινότητες και του δήμου Τρίπολης. Επίσης, είναι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου Ανάπτυξης Βορείου Πελοποννήσου (Leader).

Ποιός είναι ο Γ. Καρούζος

Είναι 62 χρόνων και πατέρας τριών παιδιών. Έχει δύο κόρες και έναν γιο. Διπλώνει επιχειρηματίας. Έχει ξυλουργικό εργοστάσιο στην Βυτίνα.

ΣΚΙΤΣΑ ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ψέμματα και Αδήθειες

Ο ασυγκράτητος

Ο Κώστας Κουντάνης είναι ένας πληθωρικός και ασυγκράτητος άνθρωπος:

«Το Σανατόριο της Μάνας θα το φτιάξουμε. Την γυναίκα που το έφτιαξε την γνώρισα την Κατοχή», ήταν τα πρώτα λόγια του.

- Αυτό είναι αδύνατο του εξηγούμε...

Δεν διστάζει να εξηγήσει: «Και τις προάλλες συνομιλήσα μαζί της» και μας κατηγορεί ότι δεν τον καταλαβαίνουμε.

Στην διάρκεια της συνέντευξης, όταν η συζήτηση

έφτασε ξανά στο Σανατόριο, μας λέει ότι έχει μελέτη κατασκευής αθλητικού κέντρου στην Βυτίνα που θα αξιοποιεί και το Σανατόριο της Μάνας.

Ζητάμε τον φάκελο. Δεν αναφέρετε πουθενά το Σανατόριο της Μάνας...

Ο ίδιος πάντως επιμένει ότι αν την επομένη των εκλογών είναι δήμαρχος θα θάλει την μπουλντόζα μπροστά.

• Στα Μαγούλιανα και τη Νυμφασία θα λειτουργήσουμε γραφεία εξυπηρέτησης του κοινού. (Για τα γραφεία κ. Κουντάνη πρόβλεψε ο ίδιος ο «Ι. Καποδιστριας»).

Ο εκουχρονιστής

Ο Αθανάσιος Τρυφωνόπουλος είναι ο πιο μορφωμένος από τους τρεις υποψηφίους δημάρχους. Μετριοπαθής και... εκουχρονιστής. Είναι ο μόνος από τους υποψηφίους που όταν μιλάει για τον δήμο Βυτίνας δεν ξεχνάει ότι υπάρχουν και οι άλλες κοινότητες. Περιμένει, όπως εξηγεί, στήριξη από το ΠΑΣΟΚ και από τους μικροεπιχειρηματίες της περιοχής. Δυστυχώς όμως δεν έχει πολλές απαντήσεις για το πώς θα προχωρήσει στην υλοποίηση των σχεδίων του.

ΟΤΑ-Ανώνυμη Εταιρεία;

Ο Γιώργος Καρούζος είναι ο μεγαλύτερος σε ηλικία της «παρέας» των υποψηφίων. «Αν εκλεγούμε θα δράσουμε ανάλογα με τα χρήματα που θα εξασφαλίσουμε», επιμένει και αναλύει τα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με όρους επιχείρησης (ευτυχώς που οι ΟΤΑ δεν είναι Ανώνυμες Εταιρείες). Χωρίς να δεσμεύεται για τίποτα, ζητάει την ψήφο όλων μας. Στη συνέντευξη δεν αναφέρθηκαν ούτε μια φορά οι λέξεις Μαγούλιανα, Καμενίστα, Νυμφασία, Λάστα, Ελάτη.

Σχολείο: Κάληλο αργά

Τα έργα ανάπλασης του προαυλίου χώρου στο Δημοτικό Σχολείο Μαγουλιάνων μπήκαν σε τροχιά και έχουν προχωρήσει σε ικανοποιητικό σημείο.

Όπως δείχνουν τα πράγματα φέτος το καλοκαίρι οι νέοι Μαγουλιανίτες θα μπορέσουν (επιτέλους) να κάνουν χρήση του χώρου και αυτή η πολεμμένη ιστορία να έχει «χάπι εντ».

Με τη χρηματοδότηση της Νομαρχίας Αρκαδίας όλα τακτοποιήθηκαν. Τα έργα άρχισαν γρηγορότερα από ό,τι αρχικά υπολογιζόταν και ολοκληρώνονται σε χρόνο ρεκόρ από την Κοινότητα με τόλμη και αποφασιστικότητα.

Ο τόπος και ειδικότερα οι νέοι του χωριού περιμένουν αυτό το έργο. Ουμμάι περσι το Νοέμβριο στη καθιερωμένη συνεστιάση του Συλλόγου τη χαρά των νέων όταν διάβασαν τον πρωτοσέλιδο τίτλο της εφημερίδας μας: «Άρχισαν τα έργα» (στο σχολείο).

Μια γεύση από τις φωτογραφίες που θα δείτε στο Μαγουλιανικό ημερολόγιο 1999. Τα χρήματα που θα συγκεντρωθούν από τις πωλήσεις των ημερολογίων θα διατεθούν για την αγιογράφηση του Αγίου Ιωάννη

Νέοι: Εξετάζουμε προτάσεις για το καλοκαίρι

Ο Σύλλογος Νέων εύχεται «Καλή Επιτυχία» στα μέλη του που λαμβάνουν μέρος στις Πανελληνίες εισαγωγικές εξετάσεις για τα Ανώτατα και Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Ηδη εξετάζονται προτάσεις για τις ημέρες που θα βρισκόμαστε στο χωριό. Προτάσεις που σαν στόχο έχουν την όσο το δυνατόν πιο εποικοδομητική δραστηριοποίησή μας. Ευχαριστούμε πολύ τον συμπατριώτη μας Θεωδωρή Πολίτη του Γωργίου για τη δωρεά των 200 δολαρίων στο Σύλλογό μας. Τέλος, εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένεια του Χρήστου Τζαβάρα για το θάνατο του γιού τους Γιάννη.

«Σου οφείψουμε ένα Μεγάλο Ευχαριστώ»

Σεβαστέ μου δάσκαλε και θείε Αναφέρομαι στην από 8 Φεβρουαρίου 1998 επιστολή σου προς την εφημερίδα «Τα Μαγουλιανία» επ' ευκαιρίας της πιμπτικής εκδήλωσης για την βράβευσή σου από το Σύλλογο Μαγουλιανιτών και συγκεκριμένα για την συγγνώμη που ζητάς από όλους μας λόγω της αυστηρότητας που επεδείκνυες κατά την εκτέλεση του καθήκοντός σου.

Σε διαβεβαιώνω πώς δεν είχες καμία υποχρέωση να το κάνεις. Εγώ, σεβαστέ μου δάσκαλε και θείε, δεν δέχομαι την συγγνώμη σου γιατί απλούστατα ουδείς λόγος υπήρχε για να την ζητήσεις από τους μαθητές σου. Ολοί εμείς σου οφείλουμε ένα «Μεγάλο Ευχαριστώ».

Με πολλή αγάπη και εκτίμηση Θ. Β. Κόλλιας
σμήναρχος εα 23 Απριλίου 1998

«Ελένη Μπράβο»

Ευχαριστώ την συμμαθήτριά μου και πατριώτισσά μου Ελένη Παπαδημητροπούλου για την δημοσίευση της φωτογραφίας της 1ης Μαΐου 1950, από την εκδρομή μας στην περιοχή Πυργακίου με το Γυμνάσιο Βυτίνας. Αυτό με έκανε να νιώσω πολλή χαρά και συγκίνηση, γιατί μετά από 48 χρόνια μου δόθηκε η ευκαιρία να ιδώ τις αγαπημένες μου συμμαθήτριες Ελένη, Γεωργία, Διαμάντω, Κανέλλα, Χριστίνα, Τασία και πολλούς φίλους και συμμαθητές του Γυμνασίου Βυτίνας, αλλά και τους καθηγητές μας. Ελένη Μπράβο γιατί μία εικόνα αξίζει χίλιες λέξεις».

Θόδωρος Β. Κόλλιας σμήναρχος ε.α.

Κοσμοπλημμύρα στις εικόνες της Νότας Κόλλια

ΗΤΑΝ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΙΟ ΠΟΛΥΠΛΗΘΕΙΣ εκδηλώσεις εγκαινίων. Ο κόσμος που παραβρέθηκε γέμισε ασφυκτικά το «Σπυροπούλειο» Πνευματικό Κέντρο του δήμου Ν. Ψυχικού. Ήταν ένα ραντεβού τέχνης. Ο λόγος για τα εγκαίνια της έκθεσης της Νότας Κόλλια το βράδυ της 18ης Μαΐου 1998.

Η «Έκθεση Βυζαντινών Εικόνων» μεταφέρθηκε από την Γερμανία όπου από το 1983 ζει και εργάζεται η συμπατριώτισσα μας και αρκετά από τα αυτά δεν τα έχουμε ξαναδεί στην Ελλάδα. Τα έργα της καλλιτέχνιδας απλωμένα στους χώρους του Πνευματικού Κέντρου ήταν ένα χάρμα οφθαλμών για κάθε επισκέπτη.

Τα εγκαίνια έκανε ο δήμαρχος Ν. Ψυχικού **Θάνος Βεζυργιάννης** και την παρουσίαση της αγιογράφου και των έργων της έκανε ο τέως διευθυντής Τύπου της Αρχιεπισκοπής Αθηνών **Ι. Μ. Χατζηφώτης**. Την εκδήλωση πλαισίωσε χορωδία υπό τη διεύθυνση του καθηγητή Βυζαντινής μουσικής **Χάρη Νταραβάνογλου**. Την ημέρα των εγκαινίων ανάμεσα στους παρισταμένους διακρίναμε αρκετούς αγιογράφους και κριτικούς που είχαν να πουν καλά λόγια για το έργο της Νότας Κόλλια.

«Οι εικόνες θυμίζουν το δυναμισμό μιας παράδοσης που δεν έσβησε», μονολογούσε ένας από τους επισκέπτες. Από τις συζητήσεις που ακούσαμε οι περισσότεροι ειδικοί στο χώρο της αγιογραφίας θα συνέχιζαν τις συζητήσεις σε κάποιο μπαρ, κάτι που μάλλον θα χαροποιούσε την κ. Κόλλια. Η αγιογραφική εργασία της αναγνωρισμένης στην αλλοδαπή καλλιτέχνιδος εδώ στον τόπο της δεν είναι αρκετά γνωστή.

Παρών στην εκδήλωση ήταν και μέλη του διοικητικού συμβουλίου του Πανελληνίου Συλλόγου Μαγουλιανιών, ενώ την ευλογία του έστειλε και ο Οικουμενικός Πατριάρχης **Βαρθολομαίος**.

Τέλος, την έκθεση που διήρκεσε έως τις 23 Μαΐου, επισκέφτηκαν και τα σχολεία του δήμου.

Θ. ΠΟΛΙΤΗΣ: Έτσι διδάχθηκα...

με ποιόν τρόπο η ανάγκη γίνεται αρετή

Πέρσι το καλοκαίρι ο Θεωδωρής Γ. Πολίτης βρέθηκε στο χωριό. Ο πρόεδρος του Συλλόγου Μαγουλιανιών Κώστας Β. Κανελλόπουλος του ζήτησε ένα βιογραφικό σημείωμα. Το «βιογραφικό» εστάλη στις 14 Οκτωβρίου και δημοσιεύτηκε στο πέμπτο τεύχος της εφημερίδας μας (Ιανουάριος-Μάρτιος 1998), σελ.3.

Δυστυχώς, όμως, ο ηλεκτρονικός δαίμων «έκοψε» σημαντικό κομμάτι του επιλόγου αλλοιώνοντας το νόημα του κειμένου. Επειδή ελλείπει χώρος η αναδημοσίευση ολόκληρου του κειμένου είναι αδύνατη ζητάμε άλλη μια φορά συγγνώμη και επανορθώνουμε δημοσιεύοντας τις υπόλοιπες παραγράφους:

Η απουσία συχνής επαφής με τον έξω κόσμο έκανε την κοινωνία σταθερή και τις αξίες της αμετάβλητες. Το άσπρο ήταν άσπρο, το μαύρο ήταν μαύρο και θέση για γκριζό δεν έμενε καθόλου. Έτσι εφοδιάστηκα με την αυτοπεποίθηση του απόλυτου και την βεβαιότητα της άγνοιας τουλάχιστον ώσπου να μπορέσω να αντιμετωπίσω την αβεβαιότητα και την αμφιβολία του σχετικού καθώς και τον φόβο του διαφορετικού.

Σιγά-σιγά η παιγουνιά της γης έστρεψε τους κατοίκους της στην αναζήτηση άλλων τόπων και τρόπων επιβίωσης. Έτσι άρχισε η μαζική αποδημηση. Τότε κατάλαβα ότι είναι πολύ σημαντικό για τον άνθρωπο να ξέρει να αποχωρίζεται μερικά πράγματα και πιο πολύ την έμφυτη απαισιοδοξία

της φτώχειας. Οι αποδημόντες πήραν μαζί τους τις αναμνήσεις από εμπειρίες και περιστατικά που η εξωτερική τους περιγραφή είναι εύκολη αλλά είναι αδύνατο να συνοψίσει κανείς τις ευρύτερες συνέπειές τους διότι ενώ μπρορούμε να θυμηθούμε τα γεγονότα δεν μπορούσε να αναπλάσουμε τα συναισθήματα.

Ακολουθώντας το ρεύμα της αποδημησης ξεκίνησα και εγώ το ταξίδι μου, μέσω Αθηνών, προς αναζήτηση της Ιθάκης μου κατά τις νουθεσίες του Καβάφη. Μαζί μου πήρα και τις εμπειρίες που μου χάρισε το χωριό μου και αργά-αργά τις μετέτρεψα άλλες σε προτερήματα και άλλες σε ελαττώματα, που σε τελευταία ανάλυση είναι το ίδιο πράγμα αφού κάθε προτέρημα σε υπερβολή γίνεται ελάττωμα.

Τα συμβάντα μετά την αναχώρησή μου από το χωριό δεν παρουσιάζουν τίποτε το αξιομνημόνευτο. Είναι απλά γεγονότα και όπως όλα τα γεγονότα δεν μπορούν να χρησιμεύσουν παρά μόνο σαν αφετηρία συλλογισμών... κάτω από τον πλάτανο όταν ξαναϊδωθούμε και θυμηθούμε, όπως και ο Γιάννης Ρίτσος, «τα παιδικά, λησμονημένα χρόνια, τις εποχές εκείνες όπου τα όμορφα πράγματα περίσσευαν κι' ήταν και πιστευτά -όπως ένα λουλούδι στο ποτήρι».

Θεωδωρής Πολίτης του Γεωργίου

Ευχαριστώ για την εφημερίδα του χωριού που φέρνει Νέα και Αναμνήσεις

Μαγουλιανίτικο αλφαβητάρι

Α

- 1). **Άγιος Αθανάσιος:** Αγίωνυμικό τοπωνύμιο βορειοανατολικά του χωριού.
- 2). **Άγιος Αιμιλιανός** (βλέπε διαδρομή 4)
- 3). **Άγιοι Ανάργυροι** (βλ.1)
- 4). **Αγία Βαρβάρα** (βλ.3)
- 5). **Άγιος Γεώργιος** (βλ.1)
- 6). **Αγία Ελεούσα** (βλ.1)
- 7). **Άγιος Ηλίας:** Αγίωνυμικό τοπωνύμιο νότια του χωριού με βλάστηση, έλατα, πέρα από τις Τρύπες (Τρούπες) ή την Ελισκα.
- 8). **Άγιος Ιωάννης** (βλ.3)
- 9). **Άγιος Κωνσταντίνος** (βλ.3)
- 10). **Άγιος Μάμας** (επάνω) (βλ.2)
- 11). **Άγιος Μάμας** (κάτω) (βλ.3)
- 12). **Άγιος Νικόλαος** (βλ.5)
- 13). **Άγιος Νικόλαος** (βρύση) (βλ.5)
- 14). **Αγία Παρασκευή** (βλ.2)
- 15). **Άγιοι Πάντες** (βλ.2)
- 16). **Αετοφωλιά** (βλ.3)
- 17). **Αετοφωλιά ή Καλογερόγιαννη σφήνα:** Τοπωνύμιο ανατολικά του χωριού, όριο Μαγουλιάνων - Βυτίνας.
- 18). **Αλέξη γεφύρι** (βλ.5)
- 19). **Αλέξη μάνδρα** (βλ.4)
- 20). **Αλογοβούνι** (βλ.2)
- 21). **Αλωνάκι:** Τοπωνυμία βόρεια του χωριού, απέναντι από το Βάλτο, σε μια ράχη στο βουνό Βοϊδοκιούλι.
- 22). **Αλώνι Παπαμάς:** Αλώνι χωμάτινο του Παπαμάς στα Κάτω Αλώνια, κάτω από το πέτρινο Ζουβελέικο αλώνι.
- 23). **Αλώνι Παπαμάς:** Παλιό χωμάτινο αλώνι του Παπαμάς στο βουνό Βοϊδοκιούλι.
- 24). **Αλώνι Σελιά:** Τοπωνυμία βόρεια του χωριού, μετά την Ελιά.
- 25). **Αλώνια επάνω** (Λαζάρου αλώνια) (βλ.2)
- 26). **Αλώνια κάτω** (βλ.5)
- 27). **Αλώνια Κορφοξυλιάς** (βλ.2)
- 28). **Αμπέλια:** Γενική τοπωνυμία ανατολικά του χωριού. Από τα κάτω αλώνια μέχρι το Ζαρζί. Η πιο πεδινή περιοχή του χωριού με τα περισσότερα αμπέλια.
- 29). **Αντρεία** (βλ.7)
- 30). **Αντρουλία** (βλ.7)
- 31). **Αργυρόκαστρο** (βλ.1)

Β

- 32). **Βαθυλάκωμα** (βλ.3)
- 33). **Βάλτος** (βλ.6)
- 34). **Βασίλα Λύκα** (βλ.6)
- 35). **Βοϊδοκιούλι**
- 36). **Βουλωμένη Βρύση** (βλ.2)
- 37). **Βουναρέικα** (βλ.4)
- 38). **Βρυσούλι** (βλ.4)

Γ

- 39). **Γαζή Λάκκα:** Τοπωνυμία νοτιοδυτικά του χωριού. Αυχένας, όριο Μαγουλιάνων - Λαγκαδιών.
- 40). **Γαύρος** (βλ.4)
- 41). **Γαϊδουρόραχη:** Τοπωνυμία νότια του χωριού, μετά του Κακόμαλη τη πηγή.
- 42). **Γερολάκωμα:** Τόπωνυμία νότια του χωριού, όριο Μαγουλιάνων - Πυργακίου.
- 43). **Γούρνα:** Τοπωνυμία επάνω από την Ελισκα. Υπάρχει βρύση με κρύο νερό.

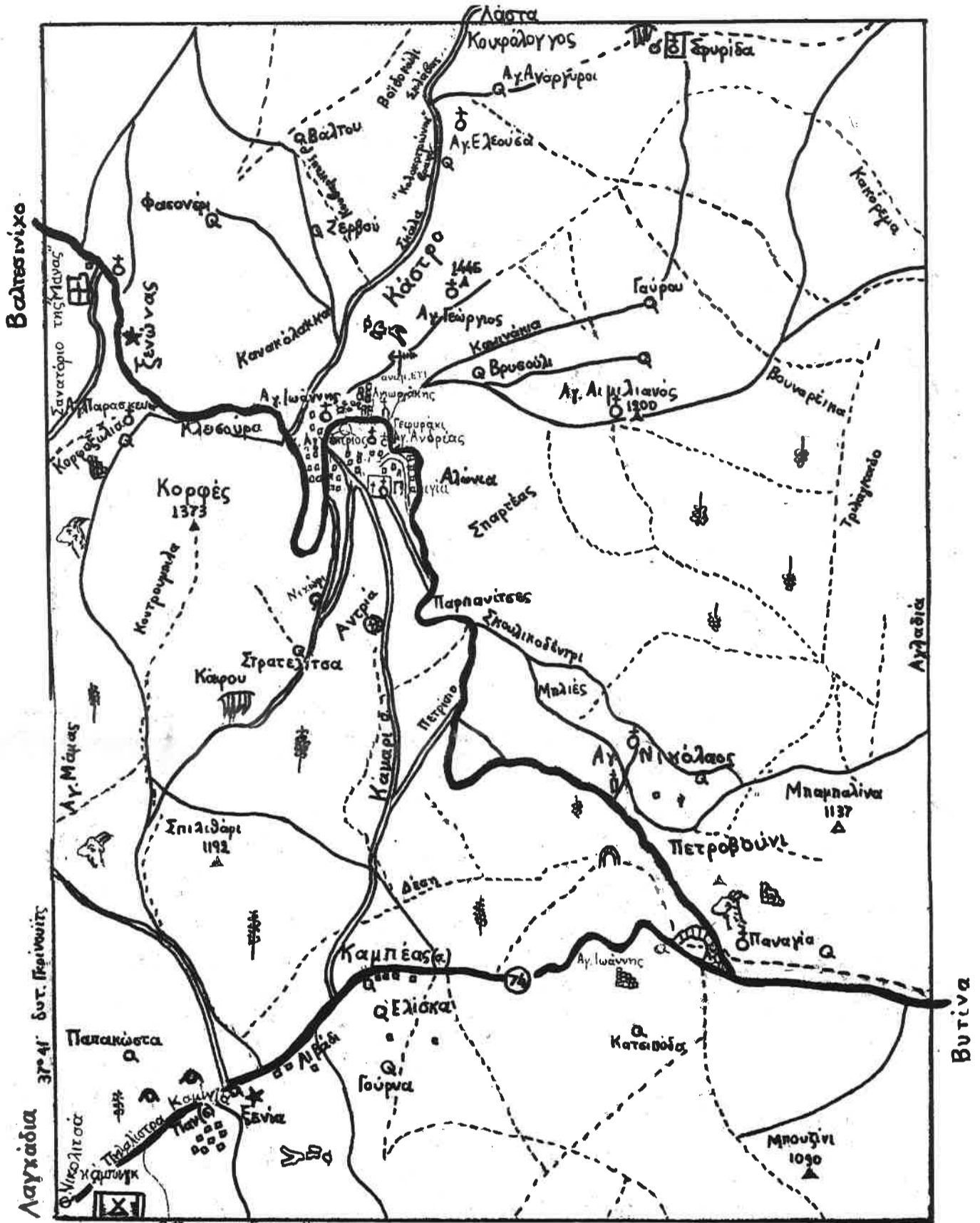
Δ

- 44). **Δέση** (βλ.7)

Ε

- 45). **Εγκλενέος** (βλ.3)
- 46). **Εκκλησίας χωράφια:** Τοπωνυμία δυτικά του

Πάμε εκδρομή

Δημητσάνα

⊙ εθν. δρόμος υπ' αριθ. 74	⊕ εκκλησία	□ σπίτι	⚙️ καμίνι (ασβέστ. κεραμ.)
— δρόμος ασφαλτ.	⊕ εκκλ. ερειπ.	⊠ ερείπια οικισμού	⚡ βραμπελιά
== δρόμος αγροτικός	⊕ εικονοστάσι	⊗ γεφύρι πέτρινο	⚡ βροσκότοποι μανιμά
— μονοπάτι	⊠ νεκροταφείο	⊕ βρύση - πηγή	⚡ αγροτοποι
- - - ρέμα	⊠ μοναστήρι	⊠ σανατόριο	
▲ δείκτης υπερθαλάσσιου ύψους	⊕ νερόμυλος	★ Ξενοδοχείο - Ξενία - Ξενώνας	

- 47). **Ελά:** Τοπωνυμία μετά την Κρυόβρυση. Όριο Μαγουλιάνων - Βαλτεσινικού με αρχαία λείψανα (Ν. Μπούμπουλης, "Λεύκωμα Γορτυνίας", Αθήνα 1937 σελ. 120). Επί τουρκοκρατίας ο Θεοδ. Αλεξόπουλος στίμωσε και σκότωσε μια τουρκάλα. Στις 9 Ιανουαρίου 1973 πέθανε από καρδιακή προσβολή ο Β. Α. Αλεξόπουλος.
- 48). **Ελισκα** (βλ.7)
- 49). **Ετέα:** (βλ.3)

- 50). **Ευφροσύνη:** Τοπωνυμία νοτιοανατολικά του χωριού, μετά τις Σκαρουχιές.

Ζ

- 51). **Ζαρζί:** Τοπωνυμία, όριο Μαγουλιάνων - Βυτίνας. Στις 30 Αυγούστου 1948 από όλμους που έριχνε ο στρατός στους αντάρτες τη μέρα της μάχης της Δημητσάνας σκοτώθηκαν από τα Μαγουλιάνια η Βασίλω σύζυγος Γ. Γόντικα (Γιώνου) και το κορίτσι της, η

- Λίλικα.
- 52). **Ζερβού** (βλ.6)
- 53). **Ζοριάνους:** Τοπωνυμία δυτικά του χωριού, όριο Μαγουλιάνων - Λαγκαδιών. Ερευνητές είναι αν έχει σχέση με το παλιό χωριό «Ζωριάκου» που αναφέρει ο Φωτάκος στα "Απομνημονεύματα της Επανάστασης", σελ. 446.
- 54). **Ζυγός:** Τοπωνυμία νότια του χωριού, όριο Μαγουλιάνων - Πυργακίου.

Από το κάστρο στις Σκλήabas

Κ

- 55). **Κάκαβος** (βλ.5)
- 56). **Κακή πλευρά** (βλ.2)
- 57). **Κακιά σκάλα** (βλ.1)
- 58). **Κακόμαλη πηγή:** Τοπωνυμία - πηγή στους πρόποδες της Γαϊδοουρόραχης.
- 59). **Κακόρεμα (ρέμα Σφυρίδας):** Τοπωνύμιο βορειοανατολικά του χωριού, όριο Μαγουλιάνων - Λάστας - Βυτίνας, κάτω από τη σπηλιά του γέρο Πέτρου από τη Λάστα.
- 60). **Καλογερόλακα:** Τοπωνυμία νότια του χωριού, όριο Μαγουλιάνων - Πυργακίου.
- 61). **Καλογερόραχη:** Τοπωνυμία νότια του χωριού, κοντά στη Μαδόρα.
- 62). **Καλύβια Γόντικα:** Κληρονόμων Αθανασίου Γόντικα. Όριο Μαγουλιάνων - Βυτίνας.
- 63). **Καμάρι** (βλ.7)
- 64). **Καμπέας** (βλ.3,7)
- 65). **Καμινάκια** (βλ.4)
- 66). **Καμίνα** (βλ.3)
- 67). **Κάμπινγκ** (βλ.3)
- 68). **Κανακόλακα** (βλ.1)
- 69). **Κατσιπόδα** (βλ.3)
- 70). **Κεραμιδαριό** (βλ.1,4)
- 71). **Κεκριλιά** (βλ.4)
- 72). **Κιφωτιές** (βλ.4)
- 73). **Κλεισούρα** (βλ.2)
- 74). **Κοκόσι:** Τοπωνυμία νότια του χωριού, στην πλαγιά του Κοτσιλοβουνίου.
- 75). **Κολοκοτρώνης** (βλ.1)
- 76). **Κοπρινός:** Τοπωνυμία μετά του Μιχαήλ πεν. Από τον Κοπρινό έφταναν οι Μαγουλιανίτες τις πέτρες που έκτισε το καμπαριό της Παναγίας ο Σταμάτης Μαλανδρινός από τα Λαγκάδια στις 31 Μαΐου 1889. Υπάρχει σχετική επιγραφή στη βάση του καμπαριού. Ο ανωτέρω τεχνίτης έφτιαξε και τη σκάλα που ήταν μεταξύ του παλιού και του νέου καμπαριού του Αη Γιάννη, τα αγκωνάρια της οποίας μετέφεραν και επισκέφασαν τη σκάλα στην είσοδο της Παναγίας.
- 77). **Κορυφές:** Τοπωνυμία δυτικά του χωριού, η ψηλότερη κορυφή έχει ύψος 1372 μ.
- 78). **Κορφοξυλιά** (βλ.2)
- 79). **Κοτσιλοβούνι:** Τοπωνυμία νότια του χωριού απέναντι της Νικολιτσάς, προς Μιχαήλ πεν.
- 80). **Κοτσιλόβρυση:** Τοπωνυμία νότια του χωριού, περιφέρεια Μαδόρας.
- 81). **Κουβαρδάς:** Προσωπωνυμία και ρέμα βόρεια του χωριού. (Κουβαρντάς είναι λέξη τουρκική και σημαίνει γενναϊόδωρος).
- 82). **Κουκουβάγια:** Τοπωνυμία νοτιοδυτικά του χωριού. Πήρε την ονομασία από τις πολλές κουκουβάγιες. Τη δεκαετία του 1930 έγινε το δασάκι με μαύρη πεύκη, ακακία και κυπαρίσσια. Τα τελευταία χρόνια φυτεύτηκαν και σπάρτα που μαζί με τα ανθισμένα αγριόχορτα ακόμη και πάνω στα σπάρτα δίνουν ξεχωριστή ομορφιά, που μετά την ασφαλτόστρωση το 1978 του δρόμου προς το Βαλτεσινικό κάνουν την περιοχή τον καλύτερο τόπο περιπάτου.
- 83). **Κουντρομπίλα:** Τοπωνυμία δυτικά του χωριού πίσω από τις Κορυφές, με λίγο νερό σε χωμάτινες στέρνες και κτήματα με καρυδιές.
- 84). **Κουτσαμάνου:** Τοπωνυμία βορειοανατολικά του χωριού πριν του Γαύρου.
- 85). **Κούτσουρα:** Τοπωνυμία νοτιοανατολικά του χωριού από Πετρισίο προς Πετροβούνι αριστερά.
- 86). **Κούφιος Καρούς:** Τοπωνυμία αναφερόμενη από το Φωτάκο. Κάτω από το Παπαγιώργη της λακούλες.
- 87). **Κουφόλογος** (βλ.1)
- 88). **Κουφόλακα** (βλ.4)
- 89). **Κρόκονας πηγή:** Τοπωνυμία ανατολικά του χωριού, πίσω από τον Άγιο Νικόλαο.
- 90). **Κρυόβρυση:** Τοπωνυμία - πηγή δίπλα στο ρέμα του Κουβαρδά στο δρόμο του Βαλτεσινικού, μετά τη Βάλτο με βαθύσκια μεγάλα έλατα που στέλιζαν μέχρι το 1955 τα πρόβατά τους οι τοσπάνηδες Κάβουρας, Γόντικας και Γόντικας.
- 91). **Κυλισμένη πέτρα** (βλ.7)

Στα επάνω Αλώνια (Λαζάρου αλώνια), στο δρόμο προς την Λάστα αριστερά, είναι η Κανακόλακα και οι Στρούγκοι. Η Κανακόλακα είναι τοπωνυμία βόρεια του χωριού, αυχένος μεταξύ Στρούγκων και Αργυροκάστρου, βορεινή είσοδο του χωριού από Βαλτεσινικό και Λάστα. Το 1954 στο μονοπάτι που περνούσε επάνω από την Κακιά Σκάλα έγινε ο αμαξιτός δρόμος για τη Λάστα που χάλασε το πρόχειρο εικονοστάσι του Αγιώργιου. Το 1983 από την Κανακόλακα ξεκίνησε ο δρόμος για τον Αγιώργη (δεξιά) και το 1993 για του Ζερβού (αριστερά). Το παρεκκλήσι του Αγίου Γεωργίου είναι κτισμένο στην κορυφή του Αργυροκάστρου.

Το κάστρο

Το Αργυρόκαστρο είναι παλιό φράγκικο κάστρο βόρεια του χωριού σε υψόμετρο 1446 μ. Σήμερα εκτός του εξωκκλησιού Αγίου Γεώργιος υπάρχει η υδατοδεξαμενή, τα θεμέλια του τείχους, δύο γκρεμισμένα προπύργια και το χάλασμα του Φρουραρχείου δίπλα από το τριγωνομετρικό. *

Νοτιοδυτικά και σε ύψωμα 1410 μέτρων τοποθετήθηκαν αναμεταδότες της τηλεόρασης.

Ο Αγιώργης

Στο Αργυρόκαστρο υπάρχει το παρεκκλήσι του Αγίου Γεωργίου. Το παρεκκλήσι κτίστηκε μάλλον σε παλιά εκκλησία, ίσως καθολική. Το 1942, ανήμερα του Αγίου Γεωργίου, ερχόμενοι οι Γερμανοί

από την Λάστα ξεκρέμασαν τη μικρή καμπάνα της εκκλησίας και την έριξαν στον γκρεμό χωρίς να σπάσει. Οι Μαγουλιανίτες την ανέβασαν στον Άγιο Γεώργη και ο παπά Γιάννης την πήρε και την κρέμασε στον πλάτανο του χωριού.

Τελικά, την έδωσαν μαζί με την καμπάνα του Αγίου Δημητρίου και έφτιαξαν μια μεγάλη καμπάνα του Αγίου Ιωάννη, που γάγισε στις 2 Νοεμβρίου 1967.

Εικοностάσι του Αγίου υπήρχε πρόχειρο στο χωράφι του Νίκου Ζούβελου, στη διασταύρωση των δρόμων Αγίας Ελεούσας - Ζερβού. Χάλασε όταν έγινε ο αμαξιτός δρόμος. Τελευταία κτίστηκε στην είσοδο του χωριού, πάνω από το πρώτο γεφύρι.

Αν δεν ανηφορήσετε για τον Αγιώργη, αλλά κατευθυνθείτε προς την Λάστα, θα συναντήσετε την **Κακιά Σκάλα:** Τοπωνυμία - σπηλιά. Θα περάσετε πάνω από το βράχο.

Εκεί, στη δεύτερη επιδρομή των Γερμανών το καλοκαίρι του 1943, πληγήθηκε ο Νίκος Σωτηρόπουλος.

Η Σφίγγα

Στο δρόμο προς την Λάστα θα συναντήσετε την "**Σφίγγα**" ή **Κολοκοτρώνης:** Προσωπωνυμία - βράχος που μοιάζει με κεφάλι "Σφίγγα - Αγίας Ελεούσας".

Η Αγία Ελεούσα**, αγιωνυμικό τοπωνύμιο και πηγή με ένα σωληνώδες κεντρικό, είναι μετά τη "Σφίγγα". Η βρύση ανακαινίστηκε στις 15 Οκτωβρίου 1935 και έγινε συμπληρωματική ύδρευση των Μαγουλιάνων το 1983.

Στην Αγ. Παρασκευή και στον

Τ' αλώνια του επάνω χωριού βρίσκονται ανάμεσα στους Στρούγκους και τις Κορυφές, σε υψόμετρο 1300-1320 μέτρων.

Μέχρι το 1950 το αλώνισμα γινόταν με τα ζώα, 20 χρόνια αργότερα με τις αλωνιστικές μηχανές. Τα αλώνια μένουν ακραιοποιημένα από το 1970. Οι καλλιέργειες στο χωριό σταμάτησαν και παρέμειναν σήμερα μόνο τρεις κτηνοτρόφοι. Στα Επάνω Αλώνια έγινε η τελευταία αντίσταση των ελλήνων κατά του Ιμπραήμ στις 5 Ιουλίου 1825, το μεσημέρι κάποιας Κυριακής. Επικεφαλής αυτών ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης.

Μετά τα Επάνω Αλώνια, στο δρόμο προς το Βαλτεσινικό, βρίσκεται η Κλεισούρα: Τοπωνυμία, δυτική είσοδο του χωριού.

"Ο Κεφαλονίτης"

Από την Κλεισούρα έρχεται ο δυτικός άνεμος που ονομάζουν οι Μαγουλιανίτες "Κεφαλονίτη" επειδή προς την κατεύθυνση αυτή βρίσκεται η Κεφαλονιά. Μέχρι το 1950 που το αλώνισμα γινόταν με τα ζώα ο Κεφαλονίτης βοηθούσε πολύ στο λίκνισμα. Από την τουρκοκρατία μέχρι και τον εμφύλιο της δεκαετίας του 1940 στην Κλεισούρα διεδραματίστηκαν πολεμικά γεγονότα - ενέδρες με θύματα.

Μετά την Κλεισούρα δεξιά, είναι ο **Ξενώνας Κοσμοπούλου:** Παλιά βίλα του Γ. Β. Κοσμοπούλου. Αρχισε να λειτουργεί ως Ξενώνας από το 1982.

Η Αγία Παρασκευή

Αριστερά είναι η Αγία Παρασκευή: Εκκλησία του παλιού χωριού "Κορφοξυλιά". Πρόκειται για απλή μονόκλιτος βασιλική στεγασμένη σήμερα με κεραμοσκεπή από την

Αγία Παρασκευή: Μετά τη λειτουργία οι Μαγουλιανίτες προσέρχονται για να δροσιστούν στη πηγή κοντά στο ναό

οποία απέμειναν η Κολυμβήθρα και το σήμαντρο. Είναι η πιο παλιά εκκλησία της περιφέρειας των Μαγουλιάνων. Κτίστηκε την 1η Αυγούστου 1811, όπως αναγράφεται στην εντοιχισμένη πλάκα πάνω από τη θολωτή μικρή κεντρική είσοδο της εκκλησίας. Όταν ερειπώθηκε το χωριό, στις αρχές του αιώνα μας, γκρεμίστηκε η θολωτή σκεπή και τοποθετήθηκε ξύλινη. Πριν από λίγα χρόνια χάλασαν και τον παλιό γυναικωνίτη με το δικτυωτό ξύλινο χώρισμα. Σήμερα από τον παλιό ναό απέμειναν η κολυμβήθρα και το σήμαντρο.

Στις 26 Ιουλίου κάθε χρόνο γίνεται λειτουργία όπου προσέρχονται όλοι οι Μαγουλιανίτες. Στο προαύλιο της εκκλησίας εναφιάνθηκε την 1η Ιανουαρίου 1955 ο αρχιμανδρής **Βαρθολομαίος.**

Η Κορφοξυλιά, παλιό χωριό, βρισκόταν εκεί. Στο Βιβλίο Γεννήσεων του Αγιαννίου αναφέρονται γεννήσεις μέχρι το 1902. Στο Ιστορικό Αρχείο της Εμπορικής Τράπεζας Ελλάδος 1985 "Πληθυσμός και Οικισμοί Πελοποννήσου 13ος - 18ος αιώνας", αναφέρονται πληθυσμιακά στοιχεία του οικισμού από το 1700.

Λ

- 92). **Λάζος:** Τοπωνυμία βόρεια του χωριού, μετά τη Βάλτο και πριν από το Φασσενέρι. (Λάζος= τόπος δασώδης).
- 93). **Λακκώματα:** Τοπωνυμία νότια του χωριού.
- 94). **Λεύκα:** Τοπωνυμία νότια του χωριού, μετά το Βαθυλάκκιωμα. Απομακρυσμένη περιοχή των Μαγουλιάνων. Ξυπνούσαν νύχτα για να πάνε στα χωράφια που είχαν εκεί οι Μαγουλιανίτες. Εξ αυτού έχει μείνει η φράση:

"Μπορείς δεν μπορείς στη Λεύκα θα ξημερωθείς".

Μ

- 95). **Μαδόρα** (βλ.7)
- 96). **Μαμουκαλίτσες:** Τοπωνυμία βόρεια του χωριού μετά την Κανακόλακα, στην κατηφόρα προς του Ζερβού. Πήρε την ονομασία από τις πολλές μαμουκα-

λίές που έχει η περιοχή. Γνωστή είναι η φράση που έλεγαν οι αγωγιότες Μαγουλιανίτες όταν ερχόσαντε από το Αίγιο: "Κουράστηκαν τα μουλάρια στις μαμουκαλίτσες".

97). **Μελαχούρια:** Τοπωνυμία - ρεματάκια - διαβρώσεις κάτω από το Δημοτικό δρόμο μετά το Σανατόριο. Όριο Μαγουλιάνων - Βαλτεσινικού.

98). **Μελίσσι ρέμα** (βλ.2)

99). **Μερμπιτζάρι:** Τοπωνυμία βόρεια του χωριού στο Βοϊδοκούλι, πίσω από το πετρωτό και κοντά στις Σκλάβες το Αχνάρι. Περιοχή με πολύ χόρτο χαμηλό με άγριο (σακτρούπι).

100). **Μπιλιές:** Τοπωνυμία ανατολικά του χωριού, περιοχή με πολλά αμπέλια μέχρι το 1988 από το σκουλικοδένδρο μέχρι τον Άγιο Νικόλαο.

101). **Μνενέικο:** Τοπωνυμία δυτικά του χωριού, νότια

το Αχνάρι

Ανατολικά της πηγής βρέθηκαν παλιά θεμέλια. Ο ιστορικός Τάκης Χ. Κανδηλώρος στην "Ιστορία της Γορτυνίας", Πύργος 1898 γράφει: «Η πρώτη οικογένεια των πολυανθρώπων Μαγουλιάνων ήτο η του Ντάνιας, διηγούνται δ' ότι μια νεανίς εκ των ευπορωτέρων αφηφούσα τον κίνδυνο των επιδρομών μετέβη εις την κρήνην της Αγ. Ελεούσας, αλλ' εκεί ήρπασαν αυτήν οι Αρβανίται και την έθεσαν επί του ίππου. Η Σκλάββα όμως εκέντησε το Ατι και εξηφανίσθη, δεικνύεται δ' έτι και το "αχνάρι" αυτής αποτυπωθέν καθ' ον χρόνο ίπευσε, ως και το σήμα του πετάλλου του ίππου της».

Στης Σκλάββας

Της Σκλάββας το Αχνάρι ή Αλογοπάτημα, κατά Κανέλλο Δεληγιάννη (τόμος Γ, σελ. 53), θα το συναντήσετε μετά την Αγία Ελεούσα, ακολουθώντας πάντα τον δρόμο προς τη Λάστα.

Ο Κουφόλογγος, τοπωνυμία μετά της Σκλάββας το Αχνάρι δεξιά, είναι όριο Μαγουλιάνων - Λάστας.

Δεξιότερα του Κουφόλογγου είναι οι Άγιοι Ανάργυροι: Αγιωνυμικό τοπωνύμιο και βρύση βορειοανατολικά του χωριού. Χωράφι με καρυδιές σήμερα του Ηλία Καριώρη, πρώην περιβόλια Μαθιού Τράπαλη. Στους **Άγιους Αναργύρους** πηγαίνετε και με αυτοκίνητο. Στο Αχνάρι της Σκλάββας πρέπει να στρίψετε δεξιά.

Μετά τους Άγιους Αναργύρους είναι το **Κεραμιδαριό**: Τοπωνυμία βορειοανατολικά του χωριού. Διασταύρωση μονοπατιών Σφυριδας - Κερνίτσας.* Τριγωνομετρικά σημεία: Αργυρόκαστρο 1446 μ., Κορφές 1372 μ., Ψηλό βουνό 1503 μ., Αλογοβούνι 1474 μ., Πετροβούνι 1133 μ., Παλιόρουγγες 1352 μ., Μαδάρα 1525 μ.** Ελεούσα, η (Εκκλ.): Προσωνυμία της Θεοτόκου.

Η Κυριακούλα Κοσιαβέλου επιστρέφει από τα χωράφια με τους πολύτιμους βοηθούς της, εν έτει 1955. Η εικόνα του τοπίου οικεία και στους νεότερους

Κοκκινόβραχο

Η ιστορία της Κορφοξυλιάς

Η Κορφοξυλιά περιβάλλεται από το Ψηλό βουνό, το Αλογοβούνι, τους Στρούγγους και τις Κορυφές. Έχει μια μεγάλη πηγή με κρύο και πολύ νερό απ' όπου υδρεύτηκε το χωριό το 1962.

Από την Κορφοξυλιά κατάγονταν ο ιερέας Δημήτριος όπου αρίστευσε κατά τη μάχη στον Μύτικα, έξω της Τριπολιτσάς, και ο Σπήλιος, ένας από τους επισημότερους κλεφτοκαπεταναίους που εξοντώθηκε στο Φενεό το 1806.

Ο Ν. Μπούμπουλης στο "Λεύκωμα της Γορτυνίας", Αθήνα 1937 σελ. 120 αναφέρει ότι η αρχαία πόλη Θεισόα

πιθανότατα ήταν στην Κορφοξυλιά όπου υπάρχουν σήμερα ευρήματα αρχαίας πόλης και ότι την ίδια γνώμη είχε και ο φιλόλογος από το Βλαχόραφτι **Ιω. Καλογερόπουλος**.

Επίσης ο Τ. Χ. Κανδηλώρος στην "Αρκαδική Επετηρίς", Αθήνα 1903, σελ. 196 αναφέρει ότι στην κοιλάδα της Κορφοξυλιάς είναι ερείπια ναού μήκους 30 ποδών και πλάτους 15. Οι τοίχοι του ναού εκ φαίου ασβεστολίθου σώζονται καλώς εις την νοτιοδυτική γωνία. Ενταύθα ο

Λέπ τοποθετεί το ναό του Ποσειδώνα. Αποκλείεται όμως το ερείπιο αυτό να είναι ο ναός του Ιππία Ποσειδώνα γιατί κατά τον Πausanias (Αρκαδικά 8-28-2,3) «Επί τω Μυλάοντι εστί». Η ονομασία "Κορφοξυλιά" μάλλον προήλθε από τις πολλές Κορφοξυλιές που έχει στην τοποθεσία αυτή στις φράκτες και στα ρυάκια.

(Κορφοξυλιά είναι η κοινή ονομασία του φυτού *Sambucus nigra*.)

Το 1962 που έγινε η ύδρευση των Μαγουλιάνων από την Κορφοξυλιά με την υδρομάτευση χάλασαν τη βρύση με τα τρία χαμηλά σωληνάκια. Λίγα μέτρα χαμηλότερα κατασκευάστηκε η δεξαμενή του νερού και το αντλιοστάσιο που με τη ΔΕΗ μεταφέρεται το νερό με πλαστικές σωλήνες στην υδατοδεξαμενή στο επάνω μέρος του χωριού και στη συνέχεια σε όλα τα σπίτια.

Οι Κορφοξυλιώτες όλοι τσοπάνδες διαχειμαζαν στην Ηραία. Μάλιστα έκτισαν ολόκληρο χωριό, το σημερινό "Βλάχοι". Κορφοξυλιώτες που έμειναν στα Μαγούλιανα είναι: Μπουρνάς, Κάθουρας, κ.λ.π.

Κορφοξυλιώτες που εξέλιπαν είναι: Κούκος, Βελμάχος κ.λ.π.

Αλώνια Κορφοξυλιάς: Τα αλώνια του παλιού χωριού Κορφοξυλιά, στη ράχη νότια του χωριού, κάτω από το περιμαντρωμένο χωράφι του Γ. Β. Κοσμόπουλου (Ζέρβα), δίπλα στο μονοπάτι προς Άγιο Μάμα, Άγιο Λιά.

Οι Άγιοι Πάντες

Μετά τον Ξενώνα Κοσμόπουλου, στο δρόμο προς το Βελτεσινικό δεξιά, είναι οι Άγιοι Πάντες: Εξωκκλήσι. Κτίστηκε στο τέλος της 10ετίας του 1920 μαζί με το "Σανατόριο της Μάνας". Ανακαινίστηκε και εγκαταστάθηκε το καλοκαίρι του 1993 και εορτάζει την πρώτη Κυριακή μετά την Πεντηκοστή.

Το Σανατόριο

Αριστερά είναι το Σανατόριο της Μάνας: Τοπωνυμία δυτικά του χωριού. Το Σανατόριο κτίστηκε

το 1928 από την **Αννα Παπαδοπούλου**. Σκοπός της ίδρυσης ήταν για τους φυματικούς στρατιώτες.

Το **Μελίσσι ρέμα**, τοπωνυμία - ρέμα δεξιά από το Κορφοξυλιώτικο ρέμα προς την Κακή πλευρά, είναι μεταξύ Σανατορίου και Ψηλού Βουνού. Το **Ψηλό βουνό** είναι το ψηλότερο ελατοβούνι δυτικά του χωριού με υψόμετρο 1503 μ. και τριγωνομετρικό σημείο. Είναι Όριο Μαγουλιάνων - Βαλτεσινικού.

Σε αυτό το βουνό κατέφυγαν οι Μαγουλιανίτες όταν ο Ιμπραήμ στις 5 Ιουλίου 1825 διέλυσε τα

ελληνικά στρατεύματα στα Μαγούλιανα. Μάλιστα εκείνη τη βραδιά έγιναν κατά παράδοση 40 γάμοι, έτσι ώστε τα ελεύθερα κορίτσια να μην πέσουν στα χέρια των τουρκοαλβανών.

Κακή πλευρά: Τοπωνύμιο, ανατολική πλευρά του ελατόφυτου Ψηλού βουνού, υψόμετρο 1503 μέτρων. Από εκεί άλλοτε περνούσε το μονοπάτι Βαλτεσινικό - Σβόρνα.

Αλογοβούνι: Τοπωνυμία, ελατόφυτο απόκρημνο ύψωμα 1474 μ. με οχυρωμένη σπηλιά σε κόκκινο βράχο.

Η Σπηλιά Κοκκινόβραχου

Εδώ βρίσκετε η Σπηλιά Κοκκινόβραχου: Μεγάλη σπηλιά κάτω από το Αλογοβούνι. Πήρε το όνομα από τα κόκκινα βράχια. Ήταν οχυρωμένη επί τουρκοκρατία. Μετά το Σανατόριο, στο δρόμο που πρόσφατα ασφαλτοστρώθηκε, είναι οι **Πλύστρες**: Τοπωνυμία στο ρέμα της Κορφοξυλιάς που έπλεναν παλιά οι Κορφοξυλιώτες τα ρούχα τους.

Μετά τις Πλύστρες είναι ο **Άγιος Μάμας** *(επάνω): Αγιωνυμικό τοπωνύμιο.

Ο Άγιος Μάμας ευρίσκεται εντός κοιλάδος μεταξύ των Κορυφών και Ψηλού βουνού, είναι υποχρεωτικό πέρασμα για το Μαίναλο και έχει υπόγεια νερά, όπως αποδείχτηκε από τη διάνοιξη αρτεσιανού πριν από 20 χρόνια.

Πέρασε αμαξιτός δρόμος και πριν από 10ετίες έγιναν οι κατασπινώσεις των Κώστα και Αλέκου Βερόπουλου.

Αριστερά από τον Άγιο Μάμα στο βουνό βρίσκεται η Κορομιλίτσα, δεξιά είναι η Στερά και ο Προφήτης Ηλίας, στο ύψωμα.

Προφήτης Ηλίας: Παρεκκλήσι σε μια κορυφή δυτικά της Κορφοξυλιάς. Κτίστηκε το 1925 από τη γυναίκα του Ζέρβα, Αλίκη, μάλλον στα θεμέλια παλιές εκκλησίας. Ανακαινίστηκε το 1978. Μετά τον Προφήτη Ηλία, το μονοπάτι που ξεκινάει από τα Κορφοξυλιώτικα Αλώνια και φτάνει στα Παλιόρουγγα και τα Σβόρνα, είναι η Βουλωμένη και ο Μιχάλμπεης (αριστερά).

Βουλωμένη Βρύση: Βρύση με ένα σωληνάρι περίπου 400 μέτρα πριν από τον Άγιο Λιά. Επειδή το καλοκαίρι το νερό είναι λιγιστό κλείνουν - βουλώνουν τη βρύση να γεμίζει η δεξαμενή. Γι' αυτό ονομάστηκε "Βουλωμένη βρύση". **Μιχάλμπεη:** Τοπωνυμία μετά τα Ξεράκια.

*Ο Άγιος Μάμας είναι μάρτυρας της Ορθόδοξου εκκλησίας, εορτάζεται στις 2 Σεπτεμβρίου

του Ψηλού βουνού, απέναντι από τον Αγιολιά.

102). **Μιχάλμπεη** (βλ.2)

103). **Μουζίνη** (βλ.5)

104). **Μούρσες:** Τοπωνυμία ανατολικά του χωριού, όριο Βυτίνας.

105). **Μουριές ή Μουριές:** Τοπωνυμία στο 43ο χιλιόμετρο από την Τρίπολη (παλιός δρόμος).

106). **Μπαμπαλίνα** (βλ.5)

107). **Μπότσικας:** Τοπωνυμία νότια του χωριού. Βουνό με έλατα, υψ.

1520. Ο Δήμος Τσεργίνης, πρόγονος του Θ. Κολοκοτρώνη (Δήμος - Ιωάννης - Κωνσταντίνος - Θεόδωρος) επειδή ήταν μαυριδερός άφησε το όνομα των Τσεργίνιδων και επήρε το όνομα Μπότσικας. Επολέμησε στον πύργο του Ντάρρα με 6.000 Τούρκους. Τώρα το τοπωνύμιο Μπότσικας προήλθε ή από τον πρόγονο του Κολοκοτρώνη Αρκαδοερασιώτη ή επειδή το βουνό είναι μαυριδερό, από το βαθυπράσινο χρώμα της ελάτης.

108). **Μπρούσκος πηγή:** Πηγή νότια του χωριού, ανατολικά της Νικολιτσάς.

N

109). **Νικολιτσά** (βλ.3)

110). **Νιχώρι** (βλ.3)

111). **Νούπαντης:** Ρέμα ανατολικά του χωριού,

όριο Μαγουλιάνων - Βυτίνας, που ενώνεται με το Τριλάγκαδο.

Μοναστήρι της Σφυρίδας

Η Σφυρίδα είναι η πιο γραφική περιοχή, εκεί κοντά είναι το κτήμα του Βασ. Κονδυλη με περιβόλια, καρυδιές και πολλά νερά που προσκυνητές Μαγουλιανίτες αναπαύονται κατά την επιστροφή τους στο χωριό.

της Θεοτόκου που γιορτάζει κατά την παράδοση της γιορτής της Κοιμήσεως στις 23 Αυγούστου και από ένα κελί που είναι και η είσοδος στο ναό.

Παλιότερα η ανάβαση γινόταν με λαξευτή στο βράχο σκάλα, αργότερα το 1955 κατασκευάστηκε σκάλα τσιμεντένια.

Στις 21 Απριλίου ο Ιμπραήμ πασάς έφτασε στη Σφυρίδα με πολλούς πεζούκους και καβαλάρηδες, πήρε όλα τα ζώα του μοναστηριού και αποκεφάλισε τον ηγούμενο Γερμανό και τον μοναχό Αγάπιο Σκουτερού και φυσικά έκαψε το παλιό μοναστήρι που ξανάχτισε στις 10 Ιουνίου 1825 ο Σταύρος Θεοφιλόπουλος από τη Βυτίνα.

Τον Αύγουστο του 1833 οι ιερομόμαχοι έφυγαν για το μοναστήρι της Κερνίτσας, όπου κατασκευάστηκε μετά την πυρκαγιά των Τούρκων στις 19 Ιουλίου 1826 ή την πρώτη Κυριακή του μήνα Σεπτέμβρη 1826, εξαιτίας του Γεωργίου Μπούκουρα από τα Μαγούλιανα γιατί πήρε τα πολεμοφόδια που είχε αφήσει ο Κολοκοτρώνης για την άμυνα της μονής. (Στο κακό αυτό συνέπραξε με τον Γ. Μπούκουρα, όπως αναφέρει ο Φωτάκος και ο Σταύρος Χατζής από την Βυτίνα).

Μοναστήρι απόρθητο

Μετά από πολλά χρόνια, το 1898, πήγε στο μοναστήρι και ξανάχτισε την εκκλησία που έκαψαν οι Τούρκοι, τα εγκαίνια της οποίας έγιναν στις 30 Ιανουαρίου 1902. Για το μοναστήρι της Σφυρίδας ο Φωτάκος μας πληροφορεί ότι είναι απόρθητο με εκκλησία και νερό και ότι ανεβαίνουν με σχοινιά οι άνθρωποι και ότι μέσα σε αυτά είχαν τα κινητά πράγματά τους, τα γυναικόπαιδα τους για ασφάλεια.

Μια τοιχογραφία της Παναγίας λένε πως δάκρυσε με την είσοδο των Ούννων στην Ελλάδα. Μάλλον εννοούν την εισβολή των Τούρκων μετά την πτώση της Κωνσταντινούπολης αφού και οι δυο ήταν ασιατικοί λαοί. Οι Ούννοι πραγματο-

ποίησαν εκτεταμένες επιδρομές στην Ευρώπη από τα τέλη του 4ου αιώνα μέχρι το 530 μ.χ. που σταμάτησαν την εξάπλωσή τους χωρίς ποτέ να εισβάλλουν στην Ελλάδα.

Στην προμετωπίδα της εισόδου του κελιού γράφτηκε το 1966 «ΣΤΕΡΕΟΣΣΟΝ ΚΥΡΙΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΝ ΕΚΤΙΣΩ ΤΩ ΤΙΜΙΩ ΣΟΥ ΑΙΜΑΤΙ!».

Ανω της εισόδου του κελιού διακρίνεται το μέρος από το οποίο κατά την τουρκοκρατία ερρίπτετο «βραστό νερό». Ο τοίχος του κελιού καθώς και του ναού είναι από πωρί. Το κελί έχει τρία παράθυρα και ένα τζάκι. Σε ύψος 1,90 μέτρου από το δαπέδου του κελιού υπήρχε πάτωμα κάτω του οποίου διακρίνονται τρεις πολεμιστρες.

Συνέχεια από το κελί υπάρχει ο ναός της Παναγίας παλιότερος του κελιού. Ο κυρίως ναός αποτελείται από δύο επίπεδα που χωρίζονται με τόξο από πωρί. Το πρώτο επίπεδο ήταν μέλλον νάρθηκας του ναού, το προς το τέμπλο έχει θόλο είδους τρούλου (κουπέ).

Θαυμάσιες τοιχογραφίες

Θολωτός δε είναι όλος ο ναός, που φωτίζεται από ένα παράθυρο το οποίο ανοίχτηκε μετά την αγιογράφηση και από την κόγχη του ιερού. Το παλιομοναστήρι της Σφυρίδας έχει θαυμάσιες εικονογραφίες. Ο καλόγερος ανοίγοντας το παράθυρο κατέστρεψε τις τοιχογραφίες. Το εσωτερικό του ναού έχει αγιογραφηθεί μάλλον τον 12ο αιώνα.

Οι πιο σημαντικές τοιχογραφίες είναι η Σταύρωση σε μέγα σχήμα, η Παναγία να κρατάει στα γόνατα τον Ιησού, ο Παντοκράτορας, η Πλατυτέρα, η Αγία Άννα και ρωμαίοι στρατιώτες που λάβανε μέρος στη σταύρωση του Κυρίου. Όλες οι αγιογραφίες βρίσκονται σε καλή κατάσταση. Προ της εισόδου του ναού υπάρχει κοιλόπητα στο βράχο με πολλά οστά. Κάτω από το ναό υπάρχει μεγάλη σπηλιά με πηγή που στην πανήγυρη συγκεντρώνονταν από τα γύρω χωριά πολλοί προσκυνητές όπου μετά τη λειτουργία δια-

σκέδαζαν με εγχώρια όργανα, μαγέρευαν γκιόσες και πρόβατα. Το έθιμο αυτό αραιώθηκε μετά το 1945.

Τόσο το 1918 όσο και πριν από το 1924 ο εφημέριος των Μαγουλιάνων ιερούργουσε την ημέρα της πανήγυρης στις 23 Αυγούστου χωρίς τη συγκατάθεση της Μονής Κερνίτσας, αλλά ο μητροπολίτης Γόρτυνος μετά την εισήγηση του μοναστηριού απαγόρευσε τη μετάβαση εφημέριου στη Σφυρίδα να ιεουργεί μόνος του, συνεχίζει να πηγαίνει μόνο ως συλλειτουργός του ηγουμένου της Μονής Κερνίτσας.

Η Σφυρίδα είναι η πιο γραφική περιοχή, εκεί κοντά είναι το κτήμα του Βασ. Κονδυλη με περιβόλια, καρυδιές και πολλά νερά που προσκυνητές Μαγουλιανίτες αναπαύονται κατά την επιστροφή τους στο χωριό.

Σπήλαιο Σφυρίδας: υπάρχει κοντά στο Σπάθαρι. Εκεί είχαν μεταβεί για ασφάλεια οι οικογένειες των Δεληγιαννίων και ο νεότερος υιός του Κολοκοτρώνη, ο Κολίνος ή Κωνσταντίνος με τη μηυστή του, κόρη του Κανέλλου Δεληγιάννη κατά την επιδρομή του Ιμπραήμ στις 5 Ιουλίου 1825. Να αναφέρουμε ότι ο συγκεκριμένος αρραβώνας διαλύθηκε λόγω... ασυμφωνίας χαρακτήρων.

Σφυρίδας ρέμα ή Κακόρεμα: Βορειοανατολικά του χωριού, όριο Μαγουλιάνων - Βυτίνας, κάτω από τη σπηλιά του γερό - Πέτρου από τη Λάστα το παλιομοναστήρι της Σφυρίδας. Στο ρέμα αυτό πολλοί έχουν πάει τα βράδια, τα πιο παλιά χρόνια, με αναμμένα καουτσούκ και αργότερα με φακούς να πιάσουν καβούρια.

* Άγιος Αιμιλιανός απαντάται: Μαγούλιανα, κάμπος Δάρα, Βαλτεσινικό (κοντά στο μοναστήρι της Παναγίας), Δημητσάνα (εκκλησία μέσα στην πόλη, μετά την Αγία Κυριακή. Ο ναός πιάται και πανηγυρίζεται κατά την μνήμη του Αγίου στις 8 Αυγούστου. Αιμιλιανού Κυζίκου. Κυζίκος, πόλη της Μικράς Ασίας, στη Φρυγία. Νοτιοδυτική ακτή της Προποντίδας), στην Κερπινή, πρώην Μονάστρα, ονομασία Βουνού.

Ευλέμπορος από την Καλαμάτα, ονόματι Πάστρας, συνέβηκε το εξής στύχημα. Μια μέρα που μετέφερε με το αυτοκίνητό του την παρέα του στην ΚορφοΞυλιά (έκανε περισσότερες της μιας διαδρομές) ανεβαίνοντας στα Επάνω αλώνια, στην πρώτη μεγάλη στροφή δεν άλλαξε ταχύτητα, η μηχανή ζορίστηκε, έσβησε και επειδή ήταν καινούριος οδηγός τα έχασε, δεν πάτησε φρένο και τον πήρε πίσω το αυτοκίνητο. Ευτυχώς πρόφτασε

και πιάστηκε από το κάτω μέρος του τιμονιού και έπεσε μαζί με το αυτοκίνητο κάτω από τη στροφή χωρίς να κυλήσει το αυτοκίνητο στον κατήφορο. Κτύπησε λίγο στο πρόσωπο και από τότε η στροφή πήρε το όνομά του.

153). **Στρούγκοι** (βλ.6)

154). **Στρογγυλή:** Τοπωνυμία δυτικά του χωριού, όριο Μαγουλιάνων - Λαγκαδίων.

155). **Στρουποκαμμένο:** Τοπωνυμία νοτιοανατολικά του χωριού πριν το εικονοστάσι του Αϊ Νικόλα ερχόμενοι από το Σκουλικοδένδρι.

156). **Στύλος Καπερώνων:** Τοπωνυμία ανατολικά του χωριού, όριο Μαγουλιάνων - Βυτίνας.

157). **Σφήνα Καπερώνων:** // // // //

158). **Σφυρίδας ρέμα ή Κακόρεμα** (βλ.4)

159). **Σφυρίδα** (βλ.4)

Τ

160). **Τουρκοκώρφα:** Τοπωνυμία νότια του χωριού, όριο Μαγουλιάνων - Πυρκακίου.

161). **Τρύπα Πιτά:** Τρύπα σε βράχο βόρεια του χωριού προς το Αργυρόκαστρο.

162). **Τρύπα Τσάκα-Τσάκα:** Τρύπα σε βράχο στο Βάλτο, πάνω από τη σπηλιά του Κάβουρα που στην τελευταία επιδρομή των Γερμανών στις 31 Ιουλίου του 1944 κρύφτηκε ο Κώστας Δημητρακογιάννης (Τσάκας - Τσάκας), Βαλτεσινιώτης.

163). **Τρύπιο Λιθάρι:** Τοπωνυμία νότια του χωριού μετά την Ελισκα. Από μια τρύπια πέτρα έβγαινε νερό.

Φ

164). **Φασσονέρι** (βλ.6)

165). **Φτελέο:** Τοπωνυμία νότια του χωριού, μετά τον Κάτω Άγιο Μάμα.

166). **Φτέρες** (βλ.4)

Χ

167). **Χαλικοβρυση** (βλ.5)

168). **Χερώματα** (βλ.3)

169). **Χριστοδουλειά** (βλ.3)

170). **Ψηλό λιθάρι:** Τοπωνυμία νότια του χωριού, όριο Μαγουλιάνων - Πυρκακίου.

Ψ

171). **Ψηλό βουνό** (βλ.2)

Να προσθέσουμε ακόμη

μερικά τοπωνύμια:

172). **Βίγλα** (βλ.4)

173). **Γούβα του Σοπάτα:** Τοπωνυμία νότια του χωριού πάνω από τον Ψηλό όχθο, στους πρόποδες της Μαδάρας. Εκεί κάποιος Μαγουλιανίτης κυνηγού σκοτώσαν ένα λαγό. Λέγεται, μάλιστα: Μές στη Γούβα του Σοπάτα, σκοτώσαν ένα λαγό σαν γάτα, δώστε τ' άντερα του Ηλία, τα σικώπια του Μπέλα και εμεί του γέρο Αντώνη ο μισός λαγός με σώνει.

174). **Θεληματάρι:** Τοπωνυμία ανατολικά του χωριού, στον Άγιο Αιμιλιανό (Μπιλιανό).

175). **Ζάραντο**

176). **Καλαμαρία** (βλ.3)

177). **Κορομπιλίτσα** (βλ.2)

178). **Κούσια:** Τοπωνυμία δυτικά του χωριού, πάνω από τη Στρατελίτσα.

179). **Λαγού:** Τοπωνυμία νοτιοδυτικά του χωριού, μετά του Παπακάστα.

180). **Νιτσιά:** Τοπωνυμία δυτικά του χωριού, στον Μιχάλημπε.

181). **Παλιόλαζο:** Τοπωνυμία ανατολικά του χωριού προς τον Γαύρο.

182). **Περιστερότρουπα:** Τοπωνυμία νότια του χωριού κοντά στα Καμίνια.

183). **Πεύκα**

184). **Παπαλαλή:** Τοπωνυμία νότια του χωριού, ύψωμα με βλάστηση, έλατα και χωράφια του Πάνου Πανούση (Παναριά). Εκεί οι τσοπάνηδες έκαναν στρούγγα.

185). **Πασά Πλεύρα**

186). **Σπηλιθάρι:** Τοπωνυμία νοτιοδυτικά του χωριού.

187). **Στερά** (βλ.2)

188). **Τρύπες ή Τρούπες:** Τοπωνυμία νότια του χωριού, πάνω από του Καμπεά. Στη περιοχή υπάρχουν αρκετές μικρές τρύπες και μικρές σπηλιές που στα χρόνια της Κατοχής πολλές οικογένειες έκρυψαν τα πράγματά τους.

189). **Ψηλός Οχθος:** Τοπωνυμία νότια του χωριού, πέρα από τα Χερώματα με πυκνή βλάστηση.

190). **Χαλίκι:** Τοπωνυμία δυτικά του χωριού, μεταξύ κάτω Άγιο Μάμα και Ξεράκια.

Τις διαδρομές 5,6,7 θα δημοσιεύσουμε σε άλλο τεύχος λόγω πληθώρας ύλης

«Πήγα στην Αυστραλία, στους δικούς μας ανθρώπους»

Οι Έλληνες μεγαλουργούν και προοδεύουν όπου κι αν βρεθούν. Τους αναγνωρίζεις σ' όλα τα πλάτη και τα μήκη της γης και σ' όλους τους τομείς της ζωής. Ανθίστανται στις αντιξοότητες και τις δυσκολίες αποδεικνύοντας το ταμπεραμέντο και το μεγαλείο τους. Δεν τους φοβίζονται, ούτε τους λυγίζουν η κούραση και η ταλαιπωρία.

Ίσως κάποιες στιγμές νοσταλγίας για την πατρίδα και τα αγαπημένα τους πρόσωπα να τους δημιουργούν ενδεχομένως μελαγχολίες. Ίσως αυτό να κεντρίζει το ρωμείο φιλότιμο και να τους οπλίζει με περισσότερο πείσμα και δύναμη να σηκώνουν το κεφάλι ψηλά, να τραβήξουν το δρόμο της ζωής με μεράκι και κουράγιο. Πρόσφατα βρέθηκα στην Αυστραλία και συνομίλησα με συμπατριώτες, με συγχωριανούς μας. Οι εντυπώσεις μου είναι άπειρες και ποικίλες: Με έκαναν να νιώσω περήφανος για την πρόοδο και τις επιτυχίες τους, για το ακμαίο ηθικό τους.

Αν αναλογιστούμε κάτω κάτω από ποιες συνθήκες πέτυχαν και πώς μπόρεσαν να επιβιώσουν για να απολαμβάνουν σήμερα αυτά που με πολύ κόπο δημιούργησαν και χαιρόνται. Και τα παιδιά τους επιτυχημένα σ' όλους τους τομείς της ζωής και πάντα με οδηγό τους την Ελλάδα, με τα ήθη και τα έθιμα, και την ελληνική γλώσσα.

Οι αφηγήσεις τους

Άπειρες οι αφηγήσεις που άκουσα για τα πρώτα χρόνια, τα πρώτα τους βήματα στην Αυστραλία. Γιατί, όταν βρεθείς σε ξένο τόπο, χωρίς να γνωρίζεις κανένα και χωρίς να ξέρεις γρι από την ξένη γλώσσα κάθε άλλο παρά νιώθεις καλά. Είσαι σαν ορφανό μικρό παιδί που κάνει τα πρώτα βήματα.

Ας σταθούμε λιγάκι εδώ να δούμε την πραγματικότητα κατάματα σε ότι αφορά τον τρόπο αυτής της μετανάστευσης, αυτήν την αιμορραγία του νεανικού δυναμικού της πατρίδας μας: Σήμερα βλέπεις αυτούς τους ανθρώπους, στην ηλικία των 60 και 70 χρόνων φτασμένους. Ομως, αυτομάτως η σκέψη γυρίζει πίσω 25 και 30 χρόνια και θυμάσαι καραβιές ανθρώπων... νιάτα έτοιμα να πιάσουν την πέτρα και να την στύψουν

Αγαπημένο χωριό - Αγαπημένη εφημερίδα

Λονδίνο 15 Φεβρουαρίου 1998

Αγαπητέ Σύλλογε

Η χαρά μας είναι μεγάλη. Μας τιμάτε στέλνοντας την αγαπημένη εφημερίδα όπου διαβάζουμε και βλέπουμε αγαπημένα πρόσωπα. Την εφημερίδα όπου ενημερωνόμαστε για πράγματα που δικαιολογημένα δεν γνωρίζουμε αφού βρισκόμαστε στην ξενιτιά.

Όλα αυτά μάς συγκινούν. Ιδιαίτερως εμένα θυμίζοντάς μου το αγαπημένο χωριό. Ο δάσκαλός μου ήταν ο Σωτήρης Κόλλιας και δασκάλα μου στα ραφτικά η Ντίνα Καλομοίρη.

Με πολλή εκτίμηση

Σοφία Ιασωνίδου του Θεοδώρου και της Αγγελικής Μπουρνά Δημήτρης Ιασωνίδης από Φιλαδέλφεια Θεσσαλονίκης

να φεύγουν και να ερημώνουν τα χωριά μας. Και, όλο αυτό το δυναμικό να το επωφελούνται άλλα κράτη και να αναπτύσσονται και να προοδεύουν και να δημιουργούν πάνω στα λυγικά κορμιά των κοριτσιών και στα στιβαρά μπράτσα των παλικαριών μας.

Νιώθεις λύπη, οργή και αγανάκτηση για τον τρόπο που τους αντιμετώπισαν πριν από λίγες δεκαετίες οι πάντες στην Ελλάδα έως τον τόπο όπου εγκαταστάθηκαν.

Γιατί;

Αθελά σου σε πιάνει το παράπονο και γεννιέται ένα βασανιστικό "γιατί". Γιατί να μην υπάρχουν οι προϋποθέσεις στο τόπο μας να μείνουν τα νιάτα μας, η απουσία του κράτους, που σαν να ήθελε να ξεφορτωθεί τα ίδια τα παιδιά του, δεν ενδιαφέρθηκε που θα πήγαιναν.

Ο νους πάει στο στίχο «Η Ελλάδα τρώει τα παιδιά της», και όχι μόνο. Όλος αυτός ο κόσμος αφέθηκε στο άγνωστο, χωρίς καμιά εγγύηση ή έστω διαβεβαίωση ότι εκεί που πάνε κάποιος θα τους περιμένει και θα τους καθοδηγήσει.

Χαρακτηριστική είναι η αφήγηση του Κώστα Δρακόπουλου, κουνιάδου του Γιάννη Τελά, από το Παλαιχώρι Δημητσάνας. Παρόμοιες αφηγήσεις άκουσαν και από άλλους συμπατριώτες μας.

Όταν έφτασαν στην Αυστραλία τους έκλεισαν κυριολεκτικά σ' ένα "στρατόπεδο συγκέντρωσης", σαν κατάδικους. Αθλιές οι συνθήκες διαβίωσης. Πήγαινε ο ένας μπόσπης (από τη λέξη "μπος", που σημαίνει αφεντικό) και βάζοντας τους στην γραμμή διάλεγε όποιον του έκανε για δουλειά, σαν να επρόκειτο για πρόβατα που οδηγούνταν στη σφαγή.

Μερόνυχτα οδηγούνταν μακριά από το "στρατόπεδο", μέσα στη ζούγκλα και στα βουνά, δούλευαν μέρα και νύχτα στη διάνοιξη δρόμων και έκτιζαν εργοστάσια.

Πώς ενίωθαν;

Αδειοί και εξουθενωμένοι. Η αξιοπρέπεια καταβαραθρώνονταν καθημερινά. Κάποιοι αναγκάζονταν να πηδούν τη νύχτα από τα συρματοπλέγματα και με τα λίγα ρούχα στον ώμο, την μπαντανιά ή το σάισμα, κοιμόνταν στους σταθμούς των τρένων. Κρύβονταν στις τουαλέτες για να αποφυγούν τη σύλληψη...

Παρόλα αυτά μπόρεσαν να σταθούν στα πόδια τους και επιβίωσαν και πρόκοψαν. Πρόκειται για πράξη ηρωική και δικαιολογημένη μπορούμε να περηφανευόμαστε.

Αυτούς, τους δικούς μας ανθρώπους, οφείλουμε να τους διαβεβαιώνουμε καθημερινά ότι είμα-

στε πλάι τους για να μην νιώθουν ξεκομμένοι από την πατρίδα. Να καμαρώνουμε και να τους θαυμάζουμε.

Και, δεν γίνετε παρά να αισθάνεσαι περήφανος περπατώντας στη Μελβούρνη να νομίζεις ότι βρίσκεσαι στην Ελλάδα. Κι ας είναι σ' άλλο ημισφαίριο η χώρα αυτή.

Οι Έλληνες αυτοί είναι χωρίς καμιά υπερβολή πιο πατριώτες από εμάς. Τους είδα, παρά τα χρόνια που τους βαρύνουν και τα έκδηλα σημάδια των εκατομμυρίων ωρών δουλειάς που έχουν περάσει από τους ώμους τους, προβληματισμένους και φανατισμένους για τον τόπο τους. Κουρασμένους, αλλά πρόθυμους να συμμετάσχουν στον πόνο κάθε συμπατριώτη.

Πιό Έλληνες

Όλοι μαζί. Στα άσχημα γεγονότα συμπαρίστανται ο ένας στον άλλο και σύσσωμοι διασκεδάζουν ελληνικά. Έτσι όπως δεν συμβαίνει στην Ελλάδα.

Στην ετήσια γιορτή τους, κάτι αντίστοιχο με την δική μας πρωτομαγιά, κατέκλυσαν ένα από τα απέραντα πάρκα τους, κάπου 5 χιλιάδες κόσμος, έκαναν το πικ νικ τους, όλοι μαζί χόρευαν και διασκεδάζαν. Κάποιοι άγνωστο μεταξύ τους, αλλά και τόσο γνωστοί. Στην καρδιά τους, στο υποσυνείδητο τους χτυπάει κάτι το ωραίο και το μεγάλο που τους ενώνει, η πατρίδα.

Άκουσαν τα παιδιά τους να μιλάνε την ελληνική γλώσσα και να συμπεριφέρονται λές και βρίσκονται στην Ελλάδα. Τους είδα να πηγαίνουν στην εκκλησία, που με δικό τους ιδρώτα φτιάχτηκε, ν' ακούνε δημοτική μουσική παρότι πολλά από τα παιδιά αυτά ενδεχομένως να μην έχουν επισκεφτεί ποτέ την Ελλάδα.

Όλα αυτά σου δημιουργούν ρίγη συγκίνησης. Τέλος, αξίζει ν' αναφερθεί ότι έχουν μεταφέρει πολλές από τις συνήθειες της πατρίδας εκεί στα πέρατα της γης. Διαβάζουν εφημερίδες ελληνικές που εκδίδονται εκεί, έντυπα των χωριών τους, ενδιαφέρονται και ανησυχούν...

Πώς λοιπόν να μην συγκινηθείς όταν ακούς τον Ανδρέα Κοσιάβελο να σου λέει θα ζυμώσουμε χυλοπίτες ή γεύεσαι τις ωραίες δίπλες και τον παραδοσιακό χαλβά που φτιάχνει η Φωφώς του Γιάννη Τελά. Ε, λοιπόν αυτοί είναι οι δικοί μας άνθρωποι.

Νίκος Τελάς

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Εφυγαν

Ο χρόνος σταμάτησε να μετρά για άλλους πέντε συμπατριώτες μας. Την τελευταία νιοή τους άφησαν οι Μιχάλης Τράπαλης, Παναγιώτης Μανδλάρης (άνδρας της Δήμητρας Παν. Κανελλόπουλου), Νίκος Κριμπάς (στο Αίγιο), Χρήστος Τζάκας (άνδρας της Μαρίας Αριστοπούλου) και Ιωάννης Καραπαναγιώτης (σύζυγος της Παναγιώτας Κόλλια).

Στερνό αντίο

Στα 24 του χρόνια έφυγε ο Γιάννης Τζαβάρας. Ήταν Μεγάλη Πέμπτη. Εσθλασε αθόρυβα, όπως ακριβώς έζησε. Αφησε την τελευταία του νιοή στην ακριβή κι αγαπημένη του γωνιά στο σπίτι του. Ο Γιάννης παρέμεινε καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του απο-

μακρυσμένος απ' αυτό που λέμε βοή της αγοράς. Παρά τη βροχή πλήθος συμπατριωτών -κάθε λογής ηλικίες- ακολούθησε βουβό τη σορό του για να πουν το στερνό αντίο, ή το καλή ανάμωση. Να κάνουν το σταυρό τους, να ακουμπήσουν το λουλούδι τους.

Τους παρακάτω στίχους έστειλε στη εφημερίδα ο αδελφός του 24χρονου Γιάννη, Δημήτρης Τζαβάρας

Ερχόμωνα από την Τρίπολη για να γιορτάσω Πάσχα, μα βρήκα εσένα νεκρό και σ' έβαλα στην κάσα

Ο κόσμος είναι ψεύτικος κακός γεμάτος ζήλια μα γω για όλα αδιαφορώ και σε φιλώ στα χείλια Ασπρο φέρετρο σου έβαλαν

κουστούμι και γραβάτα με στέφανα σε στόλισαν με δάκρυα στα μάτια Γιανάκο μου μας χαρφετάς χωρίς κανένα λόγο με δάκρυα μας άφησε σ' αυτό τον μαύρο τόπο

Ο κόσμος που σε αγάπηγε είναι πάντα μαζί σου οι θείοι σου ήρθανε να δούνε την στολισου

Αγόρι μας έφυγες στα πιο καλά σου χρόνια ο Κύριος σε ανάπασε στα νεαρά σου χρόνια

Στα ξένα που σε πήγανε έφυγες μακριά μας την στενοχώρια άφησες στην μαύρη την καρδιά μας

Την βέρα που βάλανε μες το δεξί σου χέρι και το στεφάνι στο λαιμό μας φάνηκες λεβέντης

Παιδιά να ζήσετε

Το χορό του Ησαΐα χόρευαν η Δέσποινα Κόλλια και ο Θεόδωρος Μαραγκός πέρσι το καλοκαίρι στον Αγιάννη, Βάζοντας ένα ευτυχές τέλος στο ειδύλλιο τους. Στη φωτογραφία, που έφτασε στην εφημερίδα ύστερα από πολύμηνη καθυστέρηση, η νύφη πανευτυχής μαζί με τον Θεόδωρο

Ενίσχυσαν τον Σύλλογο: Ιωάννης Πολίτης 60.000 δρχ., Μιχάλης Ορφανόπουλος (νομαρχιακός Σύμβουλος Αρκαδίας) 50.000, Αλεκος Μηλιώνης 50.000, Σπύρος Κόλλιας 50.000, Σωτήρης Κόλλιας 26.000, Γιώργος Ι. Δημόπουλος 12.000, Ανδρέας Απ. Κανελλόπουλος 10.000, Πάνος Κωνσταντόπουλος 10.000, Ηλίας Λαμπούσης 10.000

Εγώ, η εγγονή της Μάνας

Στις αρχές του 1998 πληροφορηθήκαμε ότι στην Βόρεια Εύβοια ζει ως αγρότισσα η **Αννα Παπαδοπούλου**, εγγονή της «Μάνας του Στρατιώτη». Το Σάββατο 20 Ιουνίου 1998 η διεύθυνση της εφημερίδας «Τα Μαγούλιανα» και ο πρόεδρος του Πανελληνίου Συλλόγου **Κώστας Κανελλόπουλος** ταξίδεψαν μέχρι τις Ροβιές Ευβοίας.

Λίγοι γνωρίζουν ότι η Αννα Παπαδοπούλου, εγγονή της «Μάνας του Στρατιώτη», μοίρασε πριν από λίγα χρόνια την περιουσία της, 2.000 στρέμματα ελαιώνα στους αγρότες που τη δουλεύουν και μια έκταση δύο μεγάλων βουνών στην ίδια περιοχή στο τοπικό συνεταιρισμό.

Ακόμη λιγότεροι γνωρίζουν ότι είναι και εγγονή της συγγραφέας **Πηνελόπης Δέλτα**, από τη μεριά της μητέρας της και ότι εφοίτησε στο Κέμπριτζ Ευρωπαϊκή Ιστορία και Οικονομία.

Η Αννα Παπαδοπούλου θυμάται «την αγαπημένη εκείνη γιαγιά», την Μάνα του Στρατιώτη. Ήταν πολύ μικρή όταν πέθανε, αλλά η ανάμνησή της είναι πολύ δυνατή:

«Θυμάμαι στο τέλος της ζωής της είχαμε πάει να τη δούμε. Ήταν σε ένα δωμάτιο πολύ φτωχικό, με ένα ντιβανάκι. Δεν έμενε με τον πατέρα μου. Δεν μας άφηνε να μπούμε. Επασχε από φυματίωση. Την είχε κολλήσει από τους φυματικούς φαντάρους στα νοσοκομεία που υπηρετούσε ως νοσοκόμα.

«Μας έδωχνε για να μην μπούμε μέσα, για να μην κολλήσουμε, αλλά εγώ αισθανόμουν ότι μας είχε αγκαλιά. Ότι μας έσφιγγε πάνω της και μας φιλούσε. Εχω ακόμα έντονα αυτό το αίσθημα και δεν το έχω ξεχάσει. Την ώρα που άκουσα πως πέθανε ήταν η πρώτη φορά στη ζωή μου που έκλαψα πάρα πολύ.

«Το 1921 οι βασιλικοί τη δίδωσαν από το μέτωπο στη Μικρά Ασία λέγοντας ότι κάνει βενιζελική προπαγάνδα. Δεν μπορούσε να καταλάβει γιατί το λένε. Μέσα στα γραπτά της γράφει «Τι έχω κάνει; Για το μόνο που μπορούν να με κατηγορήσουν ήταν ότι έβαζα στους ετοιμοθάνατους Κρητικούς την εικόνα του Χριστού και του Βενιζέλου στα χέρια τους. Μα πώς να μην του τις βάλω. Δεν ήταν προπαγάνδα. Οι άνθρωποι εκείνοι πέθαιναν για Βενιζέλο και για το Χριστό».

Η εγγονή της «Μάνας», απόγονος πολύ πλούσιας αθηναϊκής οικογένειας δεν διάλεξε τον πεπατημένο δρόμο. Από παιδάκι λάτρευε τον ελαιώνα και έμαθε να βλέπει τη ζωή της μέσα από αυτόν.

Ασχολείται με τα κτήμα από το '65, όταν πέθανε ο πατέρας της. Δεν βιάφεται και έχει αφήσει τα μαλλιά της να ασπρίσουν. Ντύνεται με ρούχα απλά και θυμάται από μικρό παιδί να μπαϊνοβγαίνουν στο σπίτι τους πολιτικοί και σπουδαίοι άνθρωποι των γραμμάτων και των τεχνών.

Μας σερβίρει καφέ σε φλιτζάνια που ζωγράφισε η γιαγιά της λίγο μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή. Στους τοίχους του σπιτιού υπάρχουν χειροτεχνήματα, φωτογραφίες και πορτρέτα της «αγαπημένης εκείνης γιαγιάς».

Σε μια φωτογραφία αφιερωμένη «Στον Αντώνη μου δια να θυμάται την μάννα του» η Μάνα του Στρατιώτη σημειώνει: **Τα όνειρά μας, δεν θα μείνουν όνειρα** (1923). Σε άλλες φωτογραφίες την βλέπουμε να κρατάει στην αγκαλιά τον εγγονό της Απόστολο (αδελφό της Άννας Παπαδοπούλου), στην Μικρά Ασία (1921), με τα μετάλλια που τιμήθηκε (1926), να ζωγραφίζει (Φεβρουάριος 1934), πλασιωμένη από ερυθροσταυρί-

τισσες...

Πήγαμε και στο οικογενειακό μικρό νεκροταφείο που βρίσκεται στα κτήματα των παιδιών της κυρίας Παπαδοπούλου, της **Αλεξάνδρας** και του **Αντώνη**, δίπλα στη θάλασσα.

Στο μνημείο που είναι στον τάφο της «Μάνας», διαβάζουμε:

Αννα Παπαδοπούλου

κόρη Μιχαήλ Μελά

Μάνα Στρατιώτη

3 Σεπτεμβρίου 1871 - 12 Φεβρουαρίου 1938

Εδώ κοιμάται μια μεγάλη ελληνική καρδιά

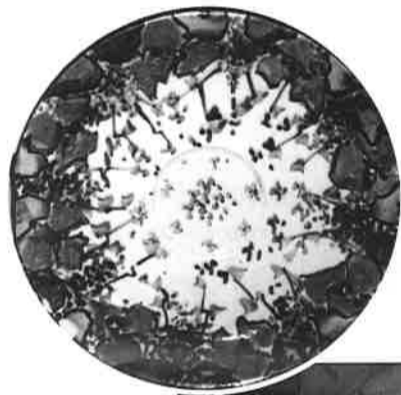
Ελάτρευσε την πατρίδα της

και της αφιέρωσε τη ζωή της

Αγάπησε κάθε έμμορφο και ευγενικό.

Πάλεψε ακούραστα με ατέλειωτη αυτοθυσία

για τους δυστυχισμένους και πονεμένους

Ένα πιάτο που ζωγράφισε η Μάνα

Προσκύνημα στον τάφο της «Μάνας του Στρατιώτη». Το γλυπτό μνημείο είναι καρπός της δημιουργίας του μεγάλου γλύπτη και δασκάλου της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας **Κ. Δημητριάδη**.

Ένα μικρό φως κεριού που δεν σβήνει

8 Ιουλίου 1998

Προς τον Πανελλήνιο Σύλλογο Μαγουλιανιτών

Πριν από λίγες εβδομάδες είχα την μεγάλη χαρά να γνωρίσω τον πρόεδρό σας κύριο Κώστα Κανελλόπουλο και τον υπεύθυνο έκδοσης της τριμηνιαίας εφημερίδας σας.

Μου είπαν αν θέλω να γράψω για την εφημερίδα σας δύο λόγια σχετικά με την γιαγιά μου Άννα Μελά - Παπαδοπούλου, γνωστή σε σας από το σανατόριο της Κορφοξυλιάς που με τόσο πάθος αγάπησε και υπηρέτησε τα τελευταία χρόνια της ζωής της.

Αυτό που θα ήθελα να μπορούσα να σας μεταδώσω με λόγια είναι αυτό που έχει μείνει ζωντανό στην οικογένειά μου, αυτό που ήταν απίτητο η γυναίκα.

Στο σκοτάδι της σημερινής εποχής όπου το να θυσιάσεις το προσωπικό και οικογενειακό σου συμφέρον για το καλό (Πλανήτη, Ανθρωπότητα, Έθνος, Πατρίδα, κοινωνικό περίγυρο) φαντάζει σχεδόν κωμικό το μήνυμα της ζωής και του έργου της γυναίκας αυτής είναι σας ένα μικρό φως κεριού που δεν σβήνει. Υπήρξαν και υπάρχουν πολλοί τέτοιοι άνθρωποι ολόγυρά μας και αυτές οι ταπεινές μικρές φλόγες που δεν σβήνουν είναι ο οδηγός μας αυτά τα χρόνια της μεγαλύτερης ευημερίας. Αυτό είναι το μήνυμα της γυναίκας αυτής - να μπορείς να νοιάζεσαι για τον έξω κόσμο παρόλο που σου έτυχε να έχεις κάποια οικονομική δύναμη. Η οποιαδήποτε δύναμη συνήθως μας δίνει την ψευδαίσθηση ότι "κάτι" είμαστε και μάς κάνει εγωιστές...

Η ελπίδα πώς θα μπορούσατε κάποτε να ζωντανέψετε το εγκαταλειμμένο σανατόριο της Κορφοξυλιάς που το έφτιαξε με το αίμα της, κυριολεκτικά, αφού και πέθανε από την αρρώστεια που κόλλησε από αυτούς που νοσήλευε, είναι πηγή μεγάλης χαράς. Είναι σωστό να προσπαθούμε να μην ξεχνάμε τέτοια έργα για να μπορέσουμε να τα έχουμε για παράδειγμα προς μίμηση στην ζωή μας.

Με όλες τις ευχές για ομοψυχία, υγεία και προκοπή
Άννα Παπαδοπούλου
Ροβιές Ευβοίας

Ερωτάται ο κύριος υπουργός

Στις 13 Μαρτίου 1998 ο βουλευτής Αρκαδίας της Ν.Δ. **Πέτρος Τατούλης** υπέβαλε και νέα ερώτηση προς τον υπουργό Υγείας και Πρόνοιας για το «Σανατόριο»:

Η ερώτηση

Το περιοδικό «Τα Μαγούλιανα» του Πανελληνίου Συλλόγου Μαγουλιανιτών Γορτυνίας εδώ και ένα χρόνο σε τρία συνεχόμενα άρθρα παρουσιάζει την κατάσταση που βρίσκεται σήμερα το «Σανατόριο της Μάνας» στα Μαγούλιανα Γορτυνίας να καταρρέει εγκαταλειμμένο από την πλήρη αδιαφορία της πολιτείας

η οποία θα πρέπει να το προστατέψει από την λεηλασία που έχει αρχίσει στο κτίριο (αφαίρεση λίθων κτλ). Στις 12/3/97 σας υπέβαλα ερώτηση για το ίδιο θέμα, όμως μέχρι σήμερα δεν έγινε τίποτα παρά τις προσπάθειες του Διοικητικού Συμβουλίου του Ψυχιατρείου Τριπόλεως για την δημιουργία ξενοδοχειακής μονάδας - αθλητικού κέντρου στο χώρο του Σανατορίου, σύμφωνα με τη μελέτη Δωρή.

Ερωτάται ο κ. υπουργός: Δεν είναι εγκληματική αδιαφορία η μη αξιοποίηση και εκμετάλλευση αυτού του κτιρίου που προσφέρεται κυρίως για τουριστική ανάπτυξη και θα αναβαθμίσει ολόκληρη την Αρκαδία;

Πέτρος Τατούλης βουλευτής Αρκαδίας

Λές και το καφενείο δεν είναι μαγαζί αλλά σπιτικό τους

Πισιρικός θυμάμαι εκείνα τα ζεστά αυγουστιάτικα μεσημέρια που έπαιζα τάβλι στην πλατεία του χωριού. Ωρες αμέτρητες με τους φίλους, κάτω από τον πλάτανο. Ξέγνοιαστη ζωή.

Διαλέγαμε ένα από τα γραφικά καφενεία και ξεκινούσαμε το παιχνίδι. Όλα τα καφενεία το καλοκαίρι ήταν λίγο πολύ γεμάτα με ανθρώπινες φιγούρες, που στα πρόσωπά τους έχει χαραχτεί η ιστορία του χωριού.

Δεν θα ξεχάσω όμως το καφενείο του Καλαμπόκα και της Φωτεινής. Ζεστή η καρδιά τους, όμορφο και το καφενεδάκι τους.

Ο Καλαμπόκας για να μας δώσει «πλάκα» και τάβλι έπρεπε να διαπραγματευτούμε μαζί του: «Το νού σας στα ζάρια», μάς έλεγε. Όταν τα χάναμε τάβλι δεν είχε.

Όταν τον καταφέρναμε το παιχνίδι άρχιζε. Τότε ήταν η σειρά της Φωτεινής. Συναρπαστικός άνθρωπος, πλούσια εσωτερικά, διακριτική και ευαίσθητη με ένα ζωηρό, μονίμως χαμογελαστό και εκδηλωτικό πρόσωπο. Καλοσυνάπη, κεφάτη, ωραία γυναίκα. Παγωμένες πορτοκαλάδες και γλυκό κεράσι. Κλασική παραγγελία.

Και η περιποίηση; Λές και το καφενείο δεν είναι μαγαζί, αλλά σπιτικό της.

Ψάχνοντας στο «Μπαούλο της Γιαγιάς» βρήκα μια φωτογραφία της Φωτεινής που τραβήχτηκε πριν από αρκετά χρόνια σε μια εκδρομή στη Σφυρίδα (23 Αυγούστου 1954). Στη φωτογραφία διακρίνουμε ακόμη την κυρά Σταυρούλα, τη γυναίκα του μπαρμπα Νίκου Πιρπρή

Οι στιγμές αυτές μένουν ζωντανές αναμνήσεις. Γνωστός και φίλος που πρόσφατα βρέθηκε περαστικός από τα Μαγούλιανα μου μίλησε για την παχουλή γυναίκα του καφενείου με την άσοψη συμπεριφορά. Ακουσα όμορφα πράγματα και ένιωσα υπερήφανος. Μου θύμισε τις στέλειωτες ώρες που καθόμουνα εκεί χωρίς να βαριέμαι. Του εξήγησα ότι αυτός είναι ο κόσμος που μεγάλωσα κι ότι όλα τα υπόλοιπα είναι για μένα γραφικά.

Όταν θέλεις έλα πίνε όποτε έχεις έλα δίνε

διά. Τον Ιωσήφ, τη Φωτεινή, τον Γιώργη, τον Γιάννη, τη Σταθούλα, την Ελένη και την Αλεξία.

Τα χρόνια της Κατοχής το μαγαζί αναγκαστικά υπολειπουργεί και κάποια στιγμή κλείνει. Αργότερα θα ανοίξει ως χασάπικο.

Ο Ιωσήφ αναλαμβάνει τα νηία το 1968. Ο μπάρμπα Θανάσης πεθαίνει τρία χρόνια αργότερα. Ήταν πρωτοχρονιά του 1971.

Ο Ιωσήφ θυμάται ένα σιχάκι του που έλεγε:
*Όταν θέλεις έλα πίνε,
όποτε έχεις έλα δίνε,
όταν έχεις και δεν δίνεις,
να μην έρχεσαι να πίνεις.*

Ο Ιωσήφ, συνεχιστής της ταβέρνας και της οικογενειακής παράδοσης, δεν μπορούσε παρά να εκπέμπει στο ίδιο μήκος κύματος με τον πατέρα του.

Κι αυτός δημιουργεί πολυμελή οικογένεια, τον Θανάση, τη Θεοδώρα, την Αγγελική και τον Γιώργο. Κι αυτός όταν έχει κέφια ρίχνει και κανένα χαρούμενο ευτράπελο. Ενα μάλιστα μάς το αφιέρωσε, αποκλειστικά για την εφημερίδα:

Να μην πιστεύετε ποτέ ουρανό, λαγό και βλάχο.

Τον ουρανό, εξηγεί, γιατί από ξάστερος ρίχνει καρεκλοπόδαρα, τον λαγό γιατί από εκεί που τον βλέπεις σου τη βγαίνει από αλλού και τον βλάχο γιατί απλά είναι πονηρός.

Η Μαρία, η γυναίκα του, είναι άξια και αγωνίστρια. Δεν θα ξεχάσω ποτέ τη μοναδική μωροδιά του ψωμιού που φτιάχνει.

Πέρσι τη διεύθυνση της ανακαινισμένης ταβέρνας ανέλαβε ο Γιώργος, ο γιος του. Τόπος στα νιάτα, αλλά η οικογένεια παρούσα. Ισως αυτή να είναι η απάντηση στο αίνιγμα γιατί μου αρέσει αυτή τη χασαποταβέρνα με το καλό κρασί, το καλό ψπτό και πάνω απ' όλα τη χωριάτικη ατμόσφαιρα.

Υψηλούς επισκέπτες είχε στην ταβέρνα του ο Ιωσήφ, στις 22 Μαρτίου 1998. Την Αγγελική Νικολούλη με την οικογένειά της. Στη φωτογραφία είναι επίσης ο Κ. Γόντικας

στον Μικρασιατικό πόλεμο.

Όταν γύρισε από τον πόλεμο ασχολείται με το εμπόριο ζώων.

Δημιούργησε μεγάλη οικογένεια, επτά παι-

Ο Ιωσήφ Κανελλόπουλος

Η ταβέρνα του Ιωσήφ είναι μια γωνιά που συμπαθώ ιδιαίτερα. Δεν ξέρω γιατί. Ίσως να φταίει η ιστορία του συγκεκριμένου μαγαζιού, που ξεκινάει πριν από πολλές δεκαετίες και ακούγεται σαν παραμύθι. Ενα παραμύθι που έχει όμως υπαρκτούς πρωταγωνιστές.

Ο Ιωσήφ είναι ένας ανήσυχος άνθρωπος με ανυπολόγιστη έκτασης γκάμα δυνατοτήτων. Δεν είναι όμως καλός παραμυθάς για να σου διηγηθεί την ιστορία της χασαποταβέρνας.

Γι' αυτό είναι προτιμότερο να αφήσεις τα ίδια τα πράγματα της ταβέρνας να ζωντανεύουν και μιλήσουν για τη δική τους ιστορία στο χωρόχρονο.

Ο πατέρας του, ο μπαρμπα Θανάσης Κανελλόπουλος γνωστός ως Χαρατσής, γεννήθηκε το 1896. Το 1915 υπηρετεί τον ελληνικό στρατό και για 8 ολόκληρα χρόνια παίρνει μέρος